Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1724 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 11 noiembrie 1954

Tineri și tinere de la sate!

Luptați pentru îndeplinirea la timp și în întregime a planului de colectări, contribuind astfel la creșterea bunei stări a poporului muncitor, la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la consolidarea statului nostru democrat popular!

Primii metri de țesătură din noul sortiment au și fost țesuți.

„Este de calitate superioară noul sortiment" — se bucură maistrul Vlad Toader de la fabrica de postav „Proletarul"-Bacău. Utemista Aglaia Năsuescu este părtașă la bucuria tînărului maistru. Și cum să nu fie așa cînd eforturile întregului colectiv al întreprinderii sînt îndreptate spre îmbunătățirea neconteniă a calității produselor și a reducerii prețului lor de cost?

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Colegul de școală

MINUNAT, cu adevărat de neuitat este timpul petrecut în școală și facultate. Cîte nu ne-au dat școala și facultatea! Și cunoștințe și deprinderea de a munci și studia în mod organizat și respectul față de cei vîrstnici, bogați în experiență și cultură, atîtea daruri de neprețuit! Dar în afară de toate acestea, îți amintești cu multă plăcere de un sentiment care a încălzit ca un soare fiecare zi petrecută în banca școlii, fiecare ceas. Aceasta este colegialitatea, prietenia trainică cu tovarășul de lîngă tine, cu toți tovarășii din clasă sau din an.

Oare vei putea uita vreodată ajutorul pe care ți l-a dat colegul la învățătură, zilele cînd erai bolnav, iar el venea să te pună la curent cu lecțiile, bucuria de nestăpînit cînd unul obținea o notă bună, micile neînțelegeri și certuri repede iertate, discuțiile aprinse și nesfîrșite despre eroii cărților preferate, despre viitor? Nu, nu le vei uita, ele te vor întovărăși pînă la sfîrșitul vieții ca amintiri scumpe ale zilelor de aur ale tinereții. Căci atunci ai început să înțelegi bine minunatul tezaur cuprins de acest cuvînt simplu: tovarăș coleg, atunci s-au format la tine asemenea sentimente prețioase ca dragostea față de prieteni, de colectiv, solidaritatea, ajutorul reciproc, mîndria pentru succesele tovarășilor.

Tocmai de aceea greșesc unii activiști utemiști din școli care, înțelegînd greșit colegialitatea, nu privesc cu ochi buni devotamentul pe care-l manifestă unii elevi sau studenți pentru anumiți colegi ai lor. Fără să se gîndească prea mult ei numesc aceasta familiarism, bisericuță etc. Dar n-au dreptate. Se înțelege că elevul sau studentul trebuie să fie atașat întregii clase sau an, să-și iubească toți colegii, să-i ajute pe toți. Însă nu e mai puțin adevărat că nu e nici o greșeală, că e normal ca, dintre toți colegii să te simți mai apropiat în idealuri, prin felul de a fi de unul sau mai mulți tovarăși și să legi cu aceștia o prietenie mai strînsă. Atîta timp cît e vorba de o adevărată prietenie, de o prietenie sau colegialitate comunistă, toate sînt bune și nu există nici o primejdie ca aceasta să dăuneze muncii educative. Ba mai mult o adevărată prietenie nu poate decît să-l lege mai strîns pe cei cîțiva colegi de restul clasei, să cimenteze cu trăinicie întreg colectivul. Despre o asemenea prietenie ne povestește, de pildă, într-o scrisoare studenta Mariana Paraschivescu din anul IV al Facultății de chimie din Iași: „Consfătuirea de grupă, spunea ea, nu a decurs cum aș fi vrut eu și nici colegii mei n-au fost mulțumiți; ei m-au criticat, dîndu-mi sfaturi pentru viitor, dar eu nu vedeam din toate acestea decît insuccesul. Atunci mi-a venit în ajutor colega mea, Simiciuc Eugenia Ea mi-a arătat cum să întocmesc darea de seamă, cum să discut cu tovarășii, m-a învățat cum trebuie să muncească organizatorul de grupă. Zi de zi am fost alături de Eugenia, am primit sfaturile ei, ajutorul ei, am simțit căldura sufletului ei bun. Ea m-a ajutat și la învățătură căci este o studentă fruntașă. Eugenia îmi este o adevărată prietenă".

Istoria ca și literatura ne dau multe exemple de prietenii care au crescut oameni minunați, oameni după chipul și asemănarea cărora ar vrea să se educe orice tînăr. Cît de frumoasă a fost prietenia dintre Marx și Engels, cît de emoționante sînt pildele de dragoste, ajutor și colaborare dintre ei, cîte nu putem învăța din prietenia dintre marii democrați revoluționari ruși, dintre Eminescu și Creangă etc.

Și în zilele noastre, în epoca marilor lupte și victorii pentru fericirea poporului, pentru pace și socialism, prietenia adevărată este un sentiment de neprețuit care înalță și înobilează omul. Morala comunistă a îmbogățit și dezvoltat conținutul prieteniei și i-a dat o nouă strălucire. Pentru tînărul cetățean al Republicii Populare Romîne, pentru elevii sau studenții noștri, prietenia și colegialitatea își păstrează frumusețea numai atunci cînd au un caracter profund, principial. Prietenia sau colegialitatea n-au nici o valoare în sine, ci numai în măsura în care sînt subordonate și servesc marilor scopuri ale luptei noastre, marilor noastre idealuri. Prietenia și colegialitatea sînt bune atunci cînd presupun nu numai comunitatea de opinii și păreri, ci și sprijinul reciproc în viața de toate zilele, ajutorul și efortul comun pentru succesul prietenilor, pentru avîntul întregului colectiv. Poate fi numit prieten cu adevărat acel elev sau student care are o încredere și o admirație oarbă pentru colegul său, fără a privi în mod critic faptele acestuia, fără a lua poziție față de ele? Desigur că nu.

Un adevărat prieten nu-și va înăbuși glasul conștiinței numai spre a nu-și deranja tovarășul și nu va califica drept „fleacuri" suflatul, copiatul și alte diverse abateri în aparență mărunte ale acestuia, dar care sînt manifestări ale moralei burgheze și pot duce spre deformarea caracterului, spre însușirea unui mod de viață necomunist. Tocmai aceasta înseamnă a fi sincer și corect față de prietenul tău. Este cu totul condamnabilă atitudinea unor studenți și elevi care, neînțelegînd ce înseamnă o adevărată prietenie, se lasă antrenați de unele elemente înapoiate ale colectivului, îi socotesc pe elevii sau studenții conștienți drept naivi și plicticoși și au o admirație nemărginită față de „băieții îndrăzneți", cei care nu reușesc să se evidențieze decît în materie de chiul, obrăznicie, beție, și chiar huliganism. Poate tînărul să-și construiască în țara noastră viața pe o asemenea bază?

A fi prieten cu un tînăr înseamnă a avea curajul să-i spui adevărul deschis, să-l critici în fața colectivului, să-l ajuți în continuare fără a te depărta de el cînd a greșit. În momentele cele mai grele, cînd tînărul a fost criticat aspru de către colectiv, el trebuie să simtă aproape inima prietenului, sprijinul pentru lichidarea greșelilor.

Trebuie condamnată de asemenea falsa solidaritate între membrii unui întreg colectiv de elevi sau studenți, încercarea de a ascunde adevărul în numele așa zisei **onoare colegială**. Elevii sau studenții conștienți, nu trebuie să permită a se camufla tot felul de acte imorale în spatele acestor cuvinte mari. Un colectiv de elevi sau studenți dovedește onoare, solidaritate justă numai atunci cînd are tăria să îndepărteze ceea ce-i putred, să se purifice cu focul criticii, respingînd ceea ce dăunează dezvoltării sale. Tocmai de aceea nu se poate spune că au fost solidari elevii din internatul Școlii medii tehnice din Curtea de Argeș care s-au lăsat antrenați acum cîtva timp de cîțiva colegi nedisciplinați de ai lor și au provocat dezordine în dormitor, bătîndu-se cu pernele, cu hainele, stricînd pături și cearceafuri, murdărind pereții. Dacă s-ar fi găsit între ei mai mulți colegi adevărați, aceștia l-ar fi împiedicat pe tovarășii lor să se dedea la asemenea manifestări dăunătoare. Colegialitatea, prietenia, spiritul colectiv n-are nimic comun cu spiritul huliganic de gașcă.

Un mare rol revine pedagogilor cît și organizațiilor U.T.M., care cunoscînd prieteniile elevilor trebuie să-i educe pe aceștia în spiritul adevăratei colegialități, să folosească prietenia și colegialitatea cu pricepere în munca de educare comunistă.

Prietenia curată și sinceră este o mare forță, ea joacă un rol deosebit în formarea caracterului tînărului. Adevărata prietenie sau colegialitate nu ține seama de scurgerea timpului sau de depărtări. Aflîndu-se în orice loc, tînărul simte alături de el gîndurile și dragostea prietenilor, ajutorul lor.

Nu uita că colegul de bancă de azi va fi luptătorul matur de mîine al cărui umăr îl vei simți lipit de umărul tău în bătălia pentru viață, pentru fericire. Fii demn de acest mare sentiment, prețuiește ca lumina ochilor această minunată legătură sufletească!

SA INDEPLINIM LA TIMP PLANUL DE COLECTARI

În Regiunea Autonomă Maghiară

Acțiunea de predare a cotelor s-a intensificat și în Regiunea Autonomă Maghiară. Pînă la 8 noiembrie, planul de colectare la cartofi a fost îndeplinit pe întreaga Regiune Autonomă Maghiară în proporție de 85,7 la sută, iar la porumb în proporție de 79,2 la sută. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute la colectarea cartofilor în raioanele Sf. Gheorghe care și-a realizat planul în proporție de 96,4 la sută și Ciuc cu 96,3 la sută. La porumb, planul de colectare a fost realizat în raionul Sîngeorgiu de Pădure în proporție de 98 la sută.

Sînt tot mai numeroase comunele și satele din regiune care au realizat în întregime planul anual de colectări la aceste produse. Printre ele se află comunele și satele Lunga și Lomnia din raionul Tg. Secuiesc, Chichiș, Aninoasa și Valea Crișului din raionul Sf. Gheorghe, Bilbor, Borsec, Răstolița, Lunca Bradului din raionul Toplița, Sînsimion, Sîncrăieni și Miercurea Ciuc din raionul Ciuc, Izvoru Mureșului și Ciumani din raionul Gheorghieni unde planul a fost îndeplinit integral la colectarea cartofilor și a păioaselor. De asemenea a fost îndeplinit planul la colectarea cartofilor și în comunele Brețcu, raionul Tg. Secuiesc și Bățanii Mari, raionul Sf. Gheorghe.

Cu ajutorul utemiștilor

BRĂNEȘTI (De la corespondentul nostru).

În ultima vreme, predarea cotelor către stat în raionul Brănești, regiunea București, se desfășoară în ritm din ce în ce mai viu. Mulți țărani muncitori, cum ar fi cei din comunele Bălăceanca, Găneasa, Brănești și multe altele, sînt fruntași la predarea cotelor.

În aceste comune, organele de stat și organizațiile de masă, sub conducerea organizațiilor de partid au dus o temeinică muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori pentru a-și preda cît mai grabnic cotele către stat. Organizațiile de bază U.T.M. îndrumate de către organizațiile de partid, au chemat tineretul să sprijine sfaturile populare și să-și lămurească părinții, rudele și pe țăranii muncitori, să achite în întregime cotele ce le datorau statului, sau să ajute bazele de recepție la primirea și depozitarea produselor colectate.

În comuna Brănești de pildă, organizația de bază U.T.M. a sprijinit sfatul popular în acțiunea întreprinsă pentru grăbirea îndeplinirii planului de colectări.

Astfel, organizația de bază U.T.M. a format echipe din utemiști care au mers din casă în casă și au arătat fiecărui țăran muncitor în parte necesitatea predării cotelor în întregime și cît mai curînd posibil. Din cele 5 echipe pe care le-a format organizația de bază U.T.M., echipa condusă de utemistul Ganciu Constantin a avut cea mai rodnică activitate. Trei din aceste echipe nu au putut desfășura nici o activitate, deoarece utemiștii care formau aceste echipe nu erau în comună în acea zi, fapt care a dus la neglijarea unui sector important al comunei Brănești. Organizația de bază U.T.M. n-a știut să folosească nici pe cei mai harnici tineri țărani muncitori din comună să sprijine acțiunea sfatului popular. Au fost însă mulți utemiști care au obținut rezultate frumoase. Utemistul Liscan Dumitru de exemplu, a lămurit pe Stoian Constantin, pe Petre Ion și pe alți țărani muncitori să-și predea la timp cotele pe care le datorează statului. Utemistul Gheorghe Ilie a sprijinit baza de recepție prin munca pe care a depus-o la primirea cotelor.

Datorită acestui sprijin al organizației de bază U.T.M. din comuna Brănești, precum și a celorlalte organizații de bază, cum ar fi de pildă cea din satul Vadul Anei, unde este secretar tov. Radu Petre, predarea cotelor s-a efectuat în bune condițiuni. Comuna Brănești a îndeplinit planul la predarea cotelor de carne de vită în proporție de 48,6 la sută (în luna august nu îndeplinise decît 27,4 la sută). La cereale țăranii muncitori din comuna Brănești au predat cotele în proporție de 93,5 la sută la grîu, 51 la sută la porumb, 96 la sută la floarea-soarelui, iar la fîn 85 la sută. Cu multă conștiinciozitate a muncit și tînărul Soare Dumitru, colector al sfatului popular comunal. Cu toate acestea, munca organizației de bază U.T.M. din comuna Brănești trebuie îmbunătățită. Nu trebuie să se neglijeze tinerii neutemiști. Ei trebuiesc organizați pe echipe, cei mai buni dintre ei să fie însoțitori de convoaie, să li se coordoneze munca în așa fel, încît să devină sprijinitori activi ai acțiunii de predare la timp a cotelor către stat.

În comuna Pinoasa

Conștienți de faptul că achitarea cotelor este o datorie patriotică, țăranii muncitori din comunele raionului Tg. Jiu își predau cu drag cotele datorate statului. În comuna Pinoasa de exemplu, majoritatea țăranilor muncitori și-au predat cotele datorate statului. Chiar zilele acestea țăranii muncitori din comună au predat statului peste 40.000 kg. porumb și alte produse agricole.

Acest lucru se datorește și colectorului comunal utemistul Ionescu Gheorghe, care a mers pe la casele țăranilor muncitori și le-a vorbit despre importanța predării la timp a cotelor. De asemenea, deputații comunali Popescu Gheorghe, Pinoșeanu Nicolae, Aristică Crețan și alții au mobilizat țăranii muncitori din circumscripțiile respective, pentru a-și achita la timp obligațiile către stat. Acest lucru a făcut ca comuna Pinoasa să se situeze printre comunele fruntașe pe raion la predarea cotelor.

Printre acei care și-au predat primii cotele datorate statului se numără deputații Gheorghe Popescu, N. Pinoșeanu, precum și utemiștii Ionescu Gheorghe, Dumitru Pecingină, Roventa Gh. M. Ion, Maria Roventa, Trocan Gheorghe și alții, care au constituit un exemplu demn pentru ceilalți țărani muncitori din comună.

Frumoase realizări au fost obținute și în comunele Sîmbotinu, Turcinești, Peștișani, Cîlnicu și altele.

Corespondenți
RIZOIU M. ION
și ROVENȚA GHEORGHE

Un raion fruntaș

În ultimele săptămîni, la bazele de recepție din regiunea Craiova au sosit numeroase convoaie de care. În frunte cu comuniștii, țăranii muncitori își predau cotele de produse vegetale și animale datorate statului.

Cele mai frumoase rezultate au fost obținute în raionul Amaradia, unde țăranii muncitori din comunele Mierea-Birnici, Valea Boului, Velești, Melinești, Amărăști și Adîncata și-au predat în întregime cotele pe anul în curs. De asemenea, în comunele Balota, Căpreni și Goești colectarea produselor vegetale și animale a fost efectuată pînă acum în proporție de peste 90 la sută. În întregul raion, planul de colectare la porumb a fost îndeplinit în proporție de 92 la sută, la floarea soarelui de 77,3 la sută, iar la alte boabe în proporție de aproape 75 la sută.

Colectarea produselor animale și vegetale s-a intensificat în ultimul timp și în raioanele Balș, Cujmir și Corabia unde planul de colectări la porumb a fost realizat în proporție de peste 80 la sută. În raionul Gilort, toți țăranii muncitori din comuna Licuriciu, urmînd pilda comuniștilor Victor Cîrstea, Aurel Hănțulie și Gh. Nederu și-au predat în întregime cotele către stat.

Cu toate aceste realizări, în regiunea Craiova mai sînt raioane ca Baia de Aramă, Băilești, Gura Jiului și Plenița unde, datorită subaprecierii acestei acțiuni de către organele de stat, planul la colectările de porumb, de exemplu, nu a fost îndeplinit decît în proporție de 40-50 la sută. În aceste raioane, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele de colectări trebuie să depună toate eforturile pentru a intensifica acțiunea colectărilor.

Cu metoda „prod-sincron"

In primăvara acestui an, în fabricile de confecții și tricotaje din țară a fost introdus un nou sistem de organizare a procesului de fabricație, „prod-sincron". Pînă acum, acest sistem a fost extins în 10 fabrici de confecții și tricotaje din țară, cu ajutorul căruia muncitorii textiliști obțin o înaltă productivitate. La fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, prima fabrică care a trecut să lucreze după noul sistem, s-a obținut o creștere a productivității muncii de 38,5 la sută la pantaloni, de 36,9 la sută la raglane bărbătești și de 24,3 la sută la raglane pentru femei, față de productivitatea muncii realizată după sistemul pe bandă rulantă. Extinderea sistemului „prod-sincron" în aproape toate sectoarele fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" a dus la creșterea productivității muncii în luna octombrie cu 7,81 la sută. Aplicînd sistemul „prod-sincron", muncitorii din sectorul II al fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" au depășit planul de producție pe luna octombrie cu 4,72 la sută, devenind astfel sector fruntaș pe fabrică.

De curînd au trecut să lucreze după noul sistem și muncitorii fabricii „Republica" din regiunea Stalin. Ca urmare a acestui fapt, în luna octombrie, productivitatea muncii în această întreprindere a crescut cu 11,25 la sută, față de luna septembrie.

Sistemul „prod-sincron" este aplicat cu succes și în secțiile de confecții ale fabricilor de tricotaje. La fabrica de tricotaje „Bela Brainer" din Capitală, prin divizarea procesului de fabricație în zone și grupe, s-a creat posibilitatea folosirii întregii capacități de producție și a extinderii micii mecanizări, fapt care a făcut ca productivitatea muncii să crească cu 10 la sută față de lucrul pe bandă la articolul treninguri pentru copii și bărbați.

(Agerpres)

Principalul obiectiv în întrecere

Principalul obiectiv al întrecerii socialiste în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului, la întreprinderea de construcții siderurgice din Hunedoara, îl constituie reducerea prețului de cost. În acest sens, muncitorii vîrstnici și tineri, au pornit o luptă necruțătoare împotriva risipei.

Brigăzile utemiste de sudori, conduse de Pătruț Ion și Pascu Petre, au folosit întocmai sfaturile inginerului Teleh Ervin. Ei au economisit 1200 kg. electrozi, cantitate egală cu suma de 7.080 lei.

În ultima perioadă a crescut numărul tinerilor care aplică metoda comsomolistei Lidia Corabelnicova.

Brigăzile de calitate, conduse de tovarășii Bîrsoianu Nicolae, Geose Ion și Drăgănică Marin, au lucrat o zi din materialele economisite. Economii în valoare de 3.000 lei au adus întreprinderii, prin recondiționarea sculelor după metoda Kuznețov și membrii din echipele conduse de Fileher Matei și Dobre Ureche.

Corespondent
ILIE ROȘIANU

Primele succese ale noii brigăzi

N-a trecut mult timp de cînd la atelierul mecanic al oficiului I foraj Zemeș, s-a constituit brigada condusă de utemistul Pandele Moldoveanu.

Succesele obținute sînt strîns legate de folosirea înaintatelor metode de muncă ale oamenilor sovietici. Aplicînd metoda Kuznețov, organizîndu-și tot mai bine locul de muncă, brigada condusă de utemistul Pandele Moldoveanu a realizat planul pe luna octombrie în proporție de 184 la sută.

În aceiași perioadă, brigada a economisit, printr-o bună întreținere și folosire a utilajului — 28 pistoane pentru pompe de apă, 22 cămăși pentru pistoane, 220 segmenți pentru pistoane, 180 injectoare de apă și alte piese.

S-au evidențiat în mod deosebit tinerii Pîrvulescu Gheorghe, Văsui Ion, Ghioc Maria și alții, care și-au îndeplinit și depășit angajamentele luate la constituirea brigăzii.

Corespondent
NICOLAIE STOIAN

ȘCOLI PENTRU MINORITĂȚILE NAȚIONALE IN NORDUL MOLDOVEI

Nordul Moldovei era cunoscut pe vremuri ca una din regiunile cu mulți analfabeți. In rîndurile acestora se aflau numeroși oameni ai muncii aparținînd minorităților naționale.

In ultimii ani, în satele și comunele regiunii Suceava au luat ființă școli cu limbile de predare ucraineană, rusă, germană, polonă etc. Astăzi, în regiune funcționează 55 de școli cu 407 clase, cu limba de predare ucraineană, cum sînt școlile din Bălcăuți, Negoștina, raionul Rădăuți, Rogojești, raionul Dorohoi, Breaza și Moldovița, raionul Cîmpulung.

Printre școlile deschise în regiunea Suceava pentru copiii oamenilor muncii de diferite naționalități se numără de asemenea Școala de 7 ani cu limba de predare rusă din Climăuți, raionul Rădăuți, școlile cu limba de predare germană din comunele Iacobeni și Cîrlibaba, raionul Vatra Dornei și Școala cu limba de predare polonă din satul Bulai, raionul Suceava.

(Agerpres)

SĂRBĂTORIREA IN CAPITALĂ A ZILEI MONDIALE A TINERETULUI ȘI SĂPTĂMÎNII INTERNAȚIONALE A STUDENȚILOR

Ziua Mondială a Tineretului Democrat — aniversarea a 9 ani de la înființarea F.M.T.D. și deschiderea Săptămînii Internaționale a Studenților a fost sărbătorită de tineretul din Capitală printr-o adunare organizată de Comitetul orășenesc U.T.M. București, miercuri seara, in sala Filimon Sîrbu.

La adunare au luat parte membri ai C.C. al U.T.M., ai comitetelor regionale și orășenesc U.T.M. București, numeroși, studenți, elevi și tineri muncitori, precum și studenți străini care studiază în țara noastră.

A luat cuvîntul tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M.

„Federația Mondială a Tineretului Democrat, organizație democratică a tineretului lumii, a spus vorbitoarea, împlinește astăzi 9 ani de rodnică activitate. Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților își bazează activitatea pe principiile fraternității, egalității și prieteniei între tinerii din toate țările și continentele, de toate rasele, și credințele religioase, de toate curentele politice. Credincioase acestor principii, F.M.T.D. și U.I.S. au luptat consecvent pentru libertate, independență națională, pentru viitorul fericit al tineretului de pretutindeni.

Anul acesta, Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților se sărbătoresc sub semnul marilor victorii obținute de popoarele lumii în lupta pentru destinderea încordării internaționale, pentru asigurarea unei păci trainice.

Tineretul patriei noastre, a spus în încheiere vorbitoarea, alături de toți tinerii democrați ai lumii, sărbătoresc cu însuflețire Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților Tineretul patriei noastre este alături de tinerii și tinerele din toată lumea care-și dau frățește mîna și își făgăduiesc să depună toate eforturile pentru a se cunoaște și a se înțelege, pentru a face să triumfe frumoasa cauză a păcii și prieteniei între popoare".

Sutele de tineri și tinere participanți la adunare au hotărît în unanimitate trimiterea unor mesaje de salut Federației Mondiale a Tineretului Democrat și Uniunii Internaționale a Studenților.

Participanții la adunare au manifestat cu căldură pentru F.M.T.D., U.I.S., pentru prietenia tineretului de pretutindeni, pentru pace.

(Agerpres)

ÎNTR-UN NOD DE CALE FERATĂ

Acarul de la „breteaua 26"

Era în urmă cu un an. Școala de gradul I-Mișcare de la stația C.F.R. Ploești-Triaj își deschisese din nou porțile. Tineri și tinere se întreceau să-și însușească cunoștințele teoretice și practice, pentru a deveni muncitori de nădejde ai căilor ferate. Erau printre aceștia, numeroși elevi fruntași, care făceau cinste școlii. Dar mai erau și unii, ce-i drept puțini, care nu-și vedeau de treburile lor de școlari.

Școala urmărea să facă din toți elevii ceferiști destoinici, mai ales că, mîine-poimîine aveau să vegheze la siguranța circulației trenurilor, lucru cu care nu e de loc de șagă.

Dar cu toată strădania instructorilor, a fost nevoie ca la gazeta de perete să apară într-o bună zi un articol critic, semnat de Radu Gavrilă, fruntașul școlii.

Povestea articolului cu pricina nu s-a oprit însă aci. Cu prilejul acesta operatorul de registru Gheorghe Soare, a cunoscut mai bine pe tînărul Radu Gavrilă. Și cum se spune, a și pus ochii pe el. Nu i-a fost greu să-și dea seama că tînărul elev întrunește calitățile care se cer unui bun operator de registru. După cîteva zile de practică desfășurată în timpul liber, elevul lucra singur.

Pentru elevul Radu Gavrilă, cursurile școlii de gradul I-Mișcare s-au terminat... cu 15 zile mai devreme...

Pînă a intra în școala de la Ploești-Triaj, Radu Gavrilă nu știa prea multe despre cei de la calea ferată. Dacă s-a hotărît să intre totuși în școală, aceasta a făcut-o în urma unei discuții pe care a avut-o cu tatăl-său. El socotea că ar putea face o treabă mai bună, decît să se ocupe de cărăușie. A luat atunci calea orașului și a intrat în școala de mișcare. Abia aici și-a dat seama cît de frumoasă și plină de răspundere este munca ceferiștilor.

Punctul „breteaua 26" este unul din locurile de muncă cele mai importante din stația Ploești-Triaj. Punctul cere o atenție deosebită și mult simț de răspundere Tocmai pentru acest motiv a fost numit în acest post, acarul Radu Gavrilă. Astăzi, prin fața lui „defilează" zilnic zeci și sute de vagoane încărcate cu diferite bunuri ale poporului: materiale de construcție, combustibil, produse industriale, mărfuri de larg consum, produse agricole.

De cînd lucrează ca acar, Radu Gavrilă nu a avut nici o abatere în muncă. Despre calitatea muncii lui vorbesc îndeajuns premiile pe care le primește lunar pentru muncă ireproșabilă.

Brigada celui mai tînăr șef de tren

În triajul Ploeștiului sosesc zilnic zeci de marfare. O mare parte dintre acestea poartă mii de tone de mărfuri destinate consumului popular. După ce sînt „prelucrate" — descompuse și compuse din nou, pe destinații — trenurile iau iarăși calea drumului de fier: cele încărcate cu produse industriale către centrele rurale, iar cele cu produse agricole, spre orașele patriei noastre. Sînt mulți ceferiști tineri și vîrstnici care veghează zi și noapte pentru ca mărfurile să ajungă la destinație în cel mai scurt timp și în deplină siguranță.

Cu vreo trei luni în urmă, a venit în stația Ploești-Triaj șeful de tren, utemistul Gheorghe Arsene. Atunci, ca și acum, se bucura de un renume: acela de cel mai tînăr șef de tren din stație. Renumele acesta însă, nu l-a împiedicat să ajungă și unul din cei mai destoinici șefi de tren.

Într-una din zile, un tren pleca din Triajul Ploeștiului către Buzău. Șeful de tren Arsene, ca și frînarii din brigada lui, știu pe de rost ce încărcătură are fiecare vagon, pentru ce destinație, precum și ce vagoane au de primit de la stația următoare. Folosind metoda sovietică Solomonov, șeful trenului ia legătură telefonică cu impiegatul de mișcare al stației vecine, căruia îi comunică numărul vagoanelor care urmează să rămînă acolo, felul încărcăturii și toate datele care îl interesează. La rîndul său, află pe ce linie va fi garat trenul în stație, ce vagoane și ce fel de încărcătură va primi, linia pe care se află garate aceste vagoane etc.

Pînă la sosirea în stație, brigadierii au și întocmit „planul de bătaie": fiecare știe de acum ce are de făcut. Lăsarea unor vagoane, atașarea altora la tren — întreaga manevră — se face într-un timp foarte scurt. De fiecare dată se cîștigă minute prețioase, în lupta pentru transportul la timp al bunurilor celor ce muncesc.

Astfel au condus utemiștii din brigada celui mai tînăr șef de tren din stația Ploești-Triaj, zeci și sute de trenuri. Sfîrșitul lunii le-a adus bucuria victoriei în muncă: realizarea aproape dublă a planului de conducere a trenurilor de marfă. Undeva pe linie, într-o gară, telefonul a sbîrnîit puternic. Apoi... — Veți gara pe linia 3; aveți două vagoane, liber... Planul „de bătaie" putea fi întocmit.

ST BRATU

Distracția tineretului nu ne poate fi indiferentă

Îi este bine cunoscut fiecăruia faptul că tineretului îi place să se distreze, să-și petreacă timpul liber într-un mod cît mai folositor și plăcut.

Pentru ca tineretul să se poată distra, regimul nostru de democrație populară i-a asigurat posibilități mari. Tinerilor le stau la dispoziție sălile de sport, stadioanele, bibliotecile cu mii de volume, sălile de concerte și de teatru, cinematografele, cluburile și colțurile roșii. Iar tinerii sînt dornici să se bucure pe deplin de aceste condiții, să-și petreacă tinerește timpul liber.

În această privință sînt multe exemple și în orașul Iași.

Léo Avram e student la Facultatea de chimie industrială a Institutului Politehnic Iași și a obținut calificative numai de „bine" și „foarte bine". Asta la studiu. Afișierele din oraș vesteau un „Concert Beethoven" dat în sala Teatrului Național de Filarmonica de Stat „Moldova". Participarea la acest concert a fost o mare bucurie pentru acest tînăr căruia nu i-a scăpat nici o premieră la Teatrul Evreesc de Stat sau la Teatrul Național, cît și la concertele Filarmonicii de Stat „Moldova".

Am întîlnit și alt tînăr, Nicolae Vidrighin de la fabrica „Țesătura"-Iași. El e îndrăgostit de teatru. în special de programele de estradă. Cînd are cîteva minute libere își scoate din buzunar hîrtia, creionul și — mai întotdeauna inspirat — așterne cîteva rînduri pentru un viitor cuplet sau o poezie satirică. E de altfel „mai marele" brigăzii artistice de agitație. Nu funcționa apa la baia întreprinderii — a găsit el versurile capabile să-i învioreze pe cei vinovați cu un duș rece: era ciorba prea acră la cantină — a spus un cuvînt care i-a usturat pe bucătari mai tare ca un ardei iute. Dacă în timpul liber nu-l vei găsi pe Vidrighin la repetițiile brigăzii, atunci caută-l cu siguranță la Teatrul Național: va avea fie o apariție de figurant, fie un loc ca spectator. Iar dacă este acasă, precis că scrie ceva, ori citește o lucrare satirică pe care o studiază poate pentru a nu știu cîta oară.

Te impresionează la acești tineri dragostea pentru cultură, pentru a-și folosi chibzuit clipele libere. Viitorul inginer chimist își găsește întotdeauna timp să se și distreze, iar Vidrighin creează mereu noi versuri pe care tot el le recită apoi în fața muncitorilor, cu prilejul programelor date de brigada artistică de agitație.

Că nu toți tinerii din Iași își petrec timpul liber ca ei este adevărat. Iată gașca lui Făinaru C. student anul IV — Facultatea de construcții a Institutului Politehnic Iași sau un grup de studenți din anul III de la Institutul de Industrie Ușoară în frunte cu Aloni Segal. Cine bate toată ziua haihui străzile Iașului? Cine acostează fetele pe stradă? Cine altcineva decît cei de teapa lui Făinaru și a lui Aloni Segal.

Bine venită a fost exmatricularea lui Făinaru din institut fără drept de a se mai înscrie în institutele de învățămînt superior și trimiterea lui în fața justiției pentru călcarea legalității populare, abateri grave și descompunere morală.

Aceste exemple cuprind cîteva probleme ce se cer discutate. În primul rînd. pentru ca distracția tineretului să aibă un caracter educativ, organele și organizațiile U.T.M. sînt datoare să organizeze cît mai bine petrecerea cu folos a timpului liber. Cînd nu există însă preocupare pentru organizarea chibzuită și atrăgătoare a distracției, ea este denaturată. Așa pot apare bulevardierii huligani de teapa lui Făinaru care fac de rîs tineretul studios, așa pătrund în conștiința tinerilor manifestări putrede, burgheze, cu totul străine și dăunătoare muncii organizației noastre de educare comunistă a tineretului.

Nu-i întîmplător faptul că la Institutul Politehnic se petrec asemenea abateri, atîta vreme cît o perioadă destul de indelungată s-au strecurat în comitetul U.T.M. pe institut elemente chiaburești ca Chiriacescu. Iată de ce e necesar de văzut ce fac în această direcție organele și organizațiile U.T.M. din Iași, ce se ascunde sub pînza de păianjen, țesută peste dosarele comitetului orășenesc U.T.M. în care sînt ținute instrucțiuni, materiale documentare, colecții de ziare, broșuri, pe care le folosesc ca „mărturie de preocupare" în problema distracției tineretului.

Despre preocuparea comitetului orășenesc U. T. M. - Iași pentru distracția tineretului

În ciuda afirmațiilor tovarășului Constantin Dropu, secretar al comitetului orășenesc U.T.M., care spune că nu sînt condiții să se organizeze reuniuni tovărășești, în Iași au loc totuși astfel de manifestări distractive iubite de tineri. Se dau de pildă reuniuni la clubul fabricii „Țesătura"-Iași, la fabrica de tricotaje „Moldova", la fabrica de țesătorie și filatură „Victoria" etc. Din păcate, pregătirile pentru aceste reuniuni se rezumă la: curățirea sălii, asigurarea muzicii pentru dans și pregătirea cuiva care să încaseze banii la intrare. Organizațiile de bază U.T.M. nu se preocupă de caracterul educativ al acestor reuniuni. În schimb, poți vedea adesea în Iași afișe despre un alt soi de „reuniuni tovărășești" organizate de: Întreprinderea Industrială regională Vin-alcol-Iași, de Trustul de alimentație publică local, Școala medie de muzică, Școala mecanică etc.

Reuniuni cu caracter educativ, unde tinerii să se distreze cu adevărat după muncă. sînt foarte rare la Iași. ca niște pietre prețioase pe care nu le întîlnești la tot pasul. Reuniuni cu temă s-au ținut de pildă la Universitatea „Alex. Ion Cuza". Dar cu o floare nu se face primăvară.

Organizația de bază U.T.M. din cadrul activului comitetului regional U.T.M. Iași a vrut să dea o lecție în această direcție comitetului orășenesc U.T.M. Iași. Au pus în plan și au început chiar să organizeze o reuniune cu tema „Să ne cunoaștem regiunea". Planul a fost frumos. Trecuseră în el să se vorbească despre comuna Flăminzi (raionul Hîrlău) de unde a pornit răscoala în 1907 și materialul era intitulat sugestiv „Flăminzi — 1907". Mai erau și scurte reportaje despre ceferiștii din Pașcani, despre bogățiile meleagurilor moldovene, apoi cîntece populare din regiune, dansuri de prin părțile Iașului și altele. Reuniunea trebuia ținută în luna... martie. Dar s-au răzgîndit s-o mai țină socotind că mai există o lună martie și în anul 1955 și chiar în... 1956.

În afara reuniunilor, mai sînt și alte mijloace care ar putea fi folosite de comitetul orășenesc U.T.M. Iași pentru a organiza atrăgător activitatea tineretului în timpul liber. Comitetul orășenesc U.T.M. Iași a organizat de pildă de cîteva ori vizionări de spectacole la Teatrul Național, vizionări de filme pentru tineret. Aceasta nu s-a făcut însă pe măsura posibilităților.

Ca o mărturie grăitoare cu privire la lipsa de grijă a comitetului orășenesc U.T.M. pentru timpul liber al tinerilor. se poate cita și faptul că sînt unele forme de distracție pentru tineret, pe care le folosesc unele organizații de bază U. T. M. din oraș. dar care la comitetul orășenesc U.T.M. Iași nu sînt cunoscute. Altfel nu se explică de ce n-au fost generalizate și-n celelalte organizații de bază U.T.M. Tinerii doctori. farmaciști. surorile și personalul de îngrijire de la Spitalul unificat de copii din Iași. de pildă, organizează des seri literare în care discută cele mai noi lucrări literare. La aceste seri literare au fost prezentate romanele „Ivan Ivanovici" de Coptaeva, „O tragedie americană" de Dreiser, „Marile speranțe" de Dickens și altele. Asemenea seri literare nu se pot organiza oare și la Cooperativa de producție meșteșugărească „30 Decembrie" pentru a deschide gustul de citit tinerilor care nu frecventează biblioteca? Organizația de bază U.T.M. de la „Țesătura"-Iași a organizat excursii instructive cu tinerii la Bîrnova, Repedea. Alte organizații de bază U.T.M. din oraș ca cele de la Direcția regională C.F.R., Sfatul popular regional, etc. nu puteau și ele să organizeze asemenea excursii? Tot la fabrica „Țesătura" s-a înființat brigada artistică de agitație „Vede tot" care satirizează usturător pe cei ce împiedică buna desfășurare a procesului de producție. Condiții să se înființeze asemenea brigăzi artistice sînt și la fabrica „Victoria" și la fabrica de tricotaje „Moldova". Lipsește însă preocuparea și îndrumarea din partea activiștilor utemiști.

La Institutul de industrie ușoară a existat anul trecut o echipă de teatru care sprijinită de artiști ai Teatrului Național a prezentat pentru public, spectacolul de estradă „Anul III de la textile", spectacol care s-a bucurat de succes. Oare nu cade în sarcina organizației de bază U.T.M. din institut să ajute pe acești artiști amatori să-și reînceapă activitatea?

În orașul Iași există multilaterale posibilități de a întări munca de educare comunistă a tineretului prin mijlocirea unei rodnice activități culturale în orele libere. În Iași sînt păstrate pînă în zilele noastre valoroase monumente istorice încă din timpul lui Ștefan cel Mare. Aici, în Iași, a fost instalată la biserica Trei Erarhi prima tiparniță din țara noastră, adusă în timpul domniei lui Vasile Lupu din Kiev. Aici a trăit și creat o bună parte din viață cel mai mare poet al nostru — Mihail Eminescu. Tot aici au mai trăit Alecsandri, Creangă, Calistrat Hogaș. Bojdeuca lui Creangă este azi muzeu. De oraș se leagă și momente istorice din lupta glorioasă a comuniștilor, pentru fericirea poporului. La atelierele C.F.R. Nicolina-Iași a muncit și a luptat eroul clasei muncitoare Ilie Pintilie.

Din păcate comitetul orășenesc U.T.M. Iași neglijează în mod inadmisibil distracția tineretului. Nici o ședință de birou și nici o plenară de comitet orășenesc de la 1 ianuarie a. c. și pînă în prezent n-a luat în discuție problema organizării timpului liber al tineretului. De asemenea planurile de muncă nu prevăd mai nimic în această privință. Totul s-a rezumat numai la indicații sumare pe care le-au primit membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. în unele ședințe ținute la comitetul orășenesc. Că la comitetul orășenesc U.T.M. Iași nu există o preocupare temeinică pentru distracția tineretului o dovedește și faptul că pe teren activiștii nu se interesează aproape de loc de problemele din acest domeniu.

Cum se poate pretinde ca munca de educare comunistă prin folosirea celor mai atrăgătoare forme de petrecere cu folos a timpului liber, să meargă bine, atîta vreme cît activiști ai comitetului orășenesc U.T.M. ca Oiărașu Silvia, Manolache Vasile, pe teren, în organizațiile de bază U.T.M. văd strîmt: doar cotizații și planuri de muncă. Munca de educare comunistă a tineretului nu înseamnă birocrație, ci muncă vie cu oamenii, îndrumare atentă și competentă, inițiativă creatoare etc.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. atrage atenția asupra slăbiciunilor manifestate de organele și organizațiile de U.T.M. în munca de educare comunistă a tineretului că n-au fost folosite cele mai atrăgătoare forme de petrecere cu folos a timpului liber. Or, de acest lucru n-a ținut seama comitetul orășenesc U.T.M. Iași. Activiștii utemiști de aci uită că tinerii trebuie să desfășoare o activitate tinerească, să se distreze, să danseze, să cînte, să citească, să facă sport.

Pentru a-și îndeplini sarcinile ce-i revin pe acest tărîm, comitetul orășenesc U.T.M. Iași are datoria să-și revizuiască fără întîrziere atitudinea de indiferență față de problemele distracției tineretului și sub conducerea comitetului orășenesc de partid, să acorde și sub acest aspect toată grija educării comuniste a tineretului.

CONSTANTIN BUCUR

Jurnal artistic

O realizare cinematografică valoroasă a unui tînăr regizor*)

În sală publicul rîde. Rîde cu poftă. Aceasta este categoric aprecierea cea mai însemnată cu privire la noul film romînesc „Cu Marincea... e ceva". Dacă stai să te uiți bine la spectatori — unii rîd puțintel cam acru. Sînt Busuiocii care — vrînd-nevrînd — se recunosc pe ecran. Acesta este al doilea indiciu asupra calității filmului. Se pare că verdictul publicului a fost dat: filmul — după toate indiciile — a trecut examenul cu „bine".

De ce place publicului acest film satiric de scurt metraj? Fără îndoială că o primă cauză trebuie căutată chiar în genul pe care-l abordează. Ajunge să consulți măcar oamenii din jurul tău pentru a afla dorința oricui de a vedea pe ecran o comedie. E firesc: oamenii vor să se înveselească, să rîdă, să se simtă bine. Ori, această dorință e satisfăcută de filmul „Cu Marincea... e ceva". Filmul place pentrucă vorbește de viața noastră, de oameni și fapte pe care le cunoaștem. Tema filmului, personajele sale și în special slugarnicul carierist Busuioc, ne preocupă pe fiecare dintre noi. Iată deci premizele acestui succes de public de care se bucură filmul „Cu Marincea... e ceva".

A-ți alege însă tema corespunzătoare unei comenzi sociale nu este însă de ajuns; aceasta nu asigură automat și reușita, succesul. „Cu Marincea... e ceva" este o izbutită realizare artistică a temei pe care autorii filmului și-au propus-o. Biciuind năravuri pe care adeseori le poți vedea în viața de toate zilele, acest film trezește cu arma rîsului ura noastră împotriva slugărniciei, a carierismului. Subiectul: pățaniile unui funcționar carierist — Busuioc (Marcel Anghelescu) — care își dă singur în cap datorită nemăsuratei sale slugărnicii. Și rîzînd de pățaniile acestuia, înveți pe de o parte să-l recunoști în viață, iar pe de altă parte să lupți împotriva lui.

Scenarist și regizor totodată, Gh. Turcu folosește limba cinematografiei, pune accentul întotdeauna pe acțiune cinematografică renunțînd — în sfîrșit! exclamă mulți spectatori ai filmelor noastre — la interminabile dialoguri. Caracterul slugarnic al lui Busuioc față de șefi se dezvăluie expresiv în oscilările sale față de Marincea, despre care „șeful" nu are o părere bună. Pretextul cadoului pentru Marincea pe care Busuioc îl pune cînd pe masă, cînd în coșul de hîrtii, a fost cu ingeniozitate ales în film. Iar în momentul culminant al acțiunii, servilul funcționar e caracterizat deplin prin fuga sa disperată spre casă pentru a preîntîmpina vreo gafă a soției sale față de nevasta noului șef. Gh. Turcu ne împărtășește ceea ce are de spus prin imagini cinematografice, folosind mijloacele specifice ale cinematografiei. Este neîndoielnic o calitate esențială a acestui film.

Credem însă că ar fi fost necesar — cu atît mai mult cu cît e vorba de un film de scurt metraj — ca Gh. Turcu să se fi oprit la o singură problemă, la cea centrală — biciuirea slugărniciei. Introducerea unei alte idei, aceea a ședințomaniei, abate, socotim, atenția spectatorului și slăbește oarecum forța de lovire pe direcția principală aleasă de creatorul filmului. E necesar în același timp să remarcăm faptul că — din păcate — verva comică specifică comediei cinematografice e încă destul de săracă în film. Episoade ca cel al fugii spre casă a lui Busuioc și în special scena de la tramvai, ar fi trebuit să fie întîlnite în întreg filmul. Acestea sînt tocmai sarea și piperul comediei cinematografice. Exemplul recent al „Prietenilor credincioși" o dovedește cu prisosință. Nu-i vorba aici de comic gratuit, de bufonerie goală, ci de înfățișarea unor idei serioase, însemnate cu ajutorul mijloacelor specifice comediei. Fantezia bogată, umorul viu, spiritual, îngroșarea conștientă, puternică a situațiilor, grotescul în anumite momente — sînt neapărat necesare comediei cinematografice pentru reliefarea tipicului, a ideii artistice.

Jocul lui Marcel Anghelescu contribuie foarte mult la reușita filmului; actorul atît de apreciat de publicul nostru, a realizat rolul cu sensibilitate și autenticitate, cu nuanțe bine prinse. O mimică deosebit de convingătoare și o seamă de gesturi mărunte — slugarnica tamponare cu sugativă a iscăliturii șefului, maniera sa proprie cu care deschide ușa aceluiași șef, saluturile a căror reverență este gradată după clasa de salarizare a interlocutorului — toate acestea îmbogățesc portretul psihologic al lui Busuioc.

Filmul „Cu Marincea... e ceva" ridică prin succesul pe care-l are cîteva probleme importante. În primul rînd, este vorba de necesitatea — despre care s-a mai vorbit de altfel — ca cinematografia noastră să realizeze cu consecvență filme de acest gen, comedii de scurt metraj inspirate din miezul realităților noastre. Succesul filmului de față ține loc de orice alt argument. În al doilea rînd, „Cu Marincea... e ceva" — care reprezintă opera de debut, a lui Gh. Turcu, absolvent al Institutului de Cinematografie din Moscova — vorbește, credem, nu numai despre posibilitățile și perspectivele tînărului regizor, ci dovedește cu prisosință cît de utilă, cît de necesară este pentru cinematografia noastră folosirea curajoasă a cadrelor tinere de cineaști. Acest film ar trebui privit și ca examen al cadrelor tinere, examen trecut cu succes. Ar fi desigur absurd să socotim pe toți tinerii cineaști o apă și un pămînt, dîndu-le tuturor din oficiu, nota care se cuvine lui Gh. Turcu. Dar ar fi tot atît de greșit să nu înțelegem un învățămînt esențial de aci: necesitatea de a încredința cu mult mai mult curaj sarcini de creație unor cineaști tineri, talentați și cu o serioasă pregătire ideologică și de specialitate.

ION BARNA

*) *„Cu Marincea... e ceva" — comedie cinematografică de scurt metraj realizată de Studioul „București" în regia artistică a lui Gh. Turcu.*

Noua secție

Pînă nu de mult, fabrica de textile „Independența" din orașul Craiova nu folosea deșeurile rezultate din procesul de fabricație. Studiind posibilitatea valorificării acestor resturi de pînzeturi și stofe, colectivul de conducere a luat hotărîrea să înființeze o secție de valorificarea deșeurilor. Noua secție produce vată de croitorie. Zilnic se realizează aici cîte 180 kg. astfel de vată, aducînd întreprinderii o economie lunară de 15—20.000 lei.

Pe lîngă vată de croitorie muncitorii de la secția de valorificare a deșeurilor au început să confecționeze și fulare. Pînă acum ei au confecționat peste 400 fulare.

Muncitorii acestei secții și-au luat angajamentul ca în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. să producă bunuri de larg consum în valoare de 7.000 lei. Ei au depășit de pe acum acest angajament.

Corespondent
LULU SOLOMON

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCÎNTEIA TINERETULUI"

„Creșterea producției bunurilor de larg consum sarcină de frunte în întrecere"

În articolul de fond apărut în ziarul „Scînteia tineretului" nr. 1695 se vorbea despre rolul pe care îl au organizațiile U.T.M. pentru îmbunătățirea activității secțiilor producătoare de bunuri de larg consum și despre unele aspecte negative în munca aceasta.

Printre altele se arată că: „A trecut vreme îndelungată de cînd comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Gheorghi Dimitrov" din Arad nu a mai analizat activitatea tineretului din secția producătoare de bunuri de larg consum, cu toate că în această secție mai sînt tineri care dau încă produse de calitate inferioară și nu au o comportare disciplinată în producție".

Ca urmare a acestei critici, comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Gheorghi Dimitrov" a trimis o scrisoare redacției în care ne înștiințează că după apariția articolului de fond, s-a organizat o ședință de analiză a muncii pe linie de producție cu tinerii din secția de bunuri de larg consum din uzină.

Tinerii care au participat la discuții pe marginea referatului prezentat au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii cît și pentru producerea de noi sortimente.

S-a combătut de asemenea atitudinea de chiul și indisciplina în munca unor tineri.

În zilele ce au urmat acestei ședințe s-a observat o simțitoare îmbunătățire atît în ce privește respectarea de către tineri a disciplinei cît și executarea produselor la un nivel calitativ superior.

Pepiniera satului

Un grup de utemiști din comuna Izvorul raionul Costești s-a dus într-o zi la secretarul organizației P.M.R. din sat. Au discutat mult despre posibilitățile aplicării sarcinilor prevăzute în Directive. Ei au propus să se facă o pepinieră de pomi fructiferi. Atunci au și hotărît să pornească la acțiune.

Brigadierul silvic tovarășul Ion Ovidiu, a luat măsuri pentru a se pune la dispoziția țăranilor muncitori 300 metri pătrați pămînt din proprietatea ocolului silvic și împreună cu tehnicianul silvic Alexandru Petreanu și Barbu Florea care răspunde de problemele U.T.M. de la G.A.S. Izvorul, i-a îndrumat pe tineri să înființeze această pepinieră.

La săpatul gropilor pentru puieți pînă acum tinerii au efectuat 450 ore de muncă voluntară. Apoi vor planta puieți rezistenți la clima din regiunea noastră ca: pruni de toamnă, meri, peri și gutui.

În felul acesta tineretul din comuna Izvorul contribuie la mărirea sectorului pomicol.

Corespondent
CONSTANTIN NEGULESCU

Colțul ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

Și întrebările tale vor găsi răspuns!

Poate ți-ai pus vreodată întrebarea tinere muncitor din ce este compus un aliaj de oțel superior din care sînt făcute cuțitele tale de strung; sau tu, tinere miner, poate te-ai întrebat deseori ce sînt acești bulgări negri de cărbune pe care îi scoți din adîncurile pămîntului, cum s-au format, poate ai auzit vreodată că fără existența cărbunelui ar dispare frunza cea verde, firele de iarbă, animalele, omul și ți-ai pus întrebarea: de ce? Tu, tinere țăran muncitor, ai putut observa cu ușurință deosebirea de recoltă obținută de pe un pămînt îngrășat și de pe unul care nu a fost îngrășat și desigur te-a pasionat să afli mult mai multe despre îngrășămintele acestea „făcătoare de minuni". Sau voi, tineri elevi și studenți ați vrut deseori să aflați mai multe despre unele lucruri învățate la geologie sau chimie, sau v-au pasionat unele gînduri îndrăznețe despre viitorul chimiei și ați vrut să citiți mai multe cărți despre aceasta.

La multe din aceste întrebări veți găsi cu toții răspuns și multe gînduri îndrăznețe despre viitorul chimiei și geologiei le veți citi în cartea regretatului academician sovietic A. E. Fersman intitulată „Geochimia atractivă" apărută de curînd în Editura Tineretului.

Geochimia este o știință nouă. Bazele ei au fost fundamentate de abia în secolul XX de către eminenții savanți sovietici V. I. Vernadschi și A. E Fersman. Meritul uriaș al acestor iluștri savanți sovietici constă mai ales în faptul că ei au trebuit să depună o uriașă muncă științifică pentru ca din observații disparate să ajungă la o concepție unitară și închegată asupra noii științe — geochimia.

Cartea aceasta vine să completeze seria lucrărilor științifice adresate tineretului, care să le îmbogățească bagajul cunoștințelor lor despre știință și tehnică. „Geochimia atractivă" este o lucrare prețioasă prin bogăția conținutului și prin stilul său atractiv, prin ușurința cu care introduce pe cititor în probleme complicate ale geologiei, fizicei și chimiei. se situează pe o treaptă superioară față de alte lucrări de acest gen. Însoțit de cele mai expresive desene, necesare înțelegerii diferitelor noțiuni, textul va pasiona pe cititor care se va simți pe deplin mulțumit de felul oarecum neobișnuit de a trata probleme științifice. Academicianul Fersman și-a împărțit cartea sa în patru părți, fiecare parte fiind tratată în mod independent. În prima parte se descrie structura atomului precum și legătura ce există între diferiți atomi după tabloul lui Mendeleev. Partea a doua este dedicată studiului unor elemente chimice aflate în natură și felul cum au contribuit acestea la progresul omenirii. Veți întîlni în această parte capitole deosebit de interesante cum ar fi: „Carbonul — elementul de bază a tot ce e viu", „Fosforul — elementul vieții și gîndirii" și altele. În partea a treia, autorul revine la studiul atomului dar de astă dată cîmpul de tratare este mult mai vast, cuprinzînd în el studiul atomilor din univers, din adîncurile pămîntului, din apă etc. Ultimul capitol se ocupă de rolul noii științe, căreia academicianul Fersman îi întrevede un viitor strălucit, menirea ei fiind de a rezolva o serie de probleme practice, impuse de necesitățile mereu crescînde ale omului.

A venit epoca înlocuirii fierului cu epoca chimiei — spune academicianul Fersman, și rolul acesta îi revine în cea mai mare parte geochimiei. Lucrarea „Geochimia atractivă" este străbătută de la un capăt la altul de pasiunea fierbinte pentru știință, de dragostea pentru cercetări cu totul noi, necunoscute omului. Citind „Geochimia atractivă" ne putem da și mai bine seama de forța uriașă a omului, care prin mintea sa ageră a reușit să smulgă naturii vitrege una după alta tainele sale și să le pună în slujba omenirii.

Rîndurile care urmează sînt un fragment din cartea academicianului sovietic A. E. Fersman.

„Trăim acum în anii de dezvoltare a chimiei, dar aceasta este numai prefața la ridicarea nivelului concepției chimice care va cuprinde din ce în ce mai mult știința, industria și economia. care. cum se zice, va „chimiza" știința și tehnica și chiar mințile oamenilor. Cred că se apropie epoca chimiei. epocă în care nu numai întreaga tabelă a lui Mendeleev se va supune geniului omenesc, ci vor fi răscolite toate forțele atomului și utilizate rezervele formidabile de energie care se ascund în fiecare moleculă, atom sau fărîmă de electricitate. Recunosc că paginile ce vor urma par puțin cam fanteziste, dar fantezia prezentului se transformă adesea în realitățile tehnice ale viitorului. Fanteziile lui Jules Verne, care ne pasionează încă și azi, nu s-au prefăcut oare în realități ale zilei de azi? La remarcabilul nostru savant C. E. Țiolcovschi găsim o amploare și mai mare a fanteziei și. deși au trecut numai 30 de ani de cînd el a făcut prezicerile sale îndrăznețe, s-a realizat o mare parte din ceea ce scria el atunci. De aceea, nu trebuie să ne temem de fantezia științifică, dar nici nu trebuie s-o considerăm ca rezolvînd singură toate problemele; trebuie să ne luptăm pentru a o însuși, căci fantezia este una din metodele activității științifice.

Așa dar, să dăm împreună frîu liber fanteziei și să vedem ce se va întîmpla cu pămîntul nostru cînd va veni epoca chimiei.

În primul rînd se va pune stăpînire pe văzduh nu numai pentru că avioanele și rachetoplanele se vor ridica la înălțimi de 50-100 kilometri deasupra norilor și vor sbura cu viteze care depășesc viteza sunetului, ci și pentru că chimia va stăpîni aerul și îl va supune puterii omului.

În turbodetentoarele enorme din marile uzine răspîndite pe tot pămîntul se va extrage heliu din aer, se va separa oxigenul și azotul și prin țevi răcite artificial vor curge adevărate rîuri de oxigen lichid, îndreptîndu-se spre mari uzine siderurgice, unde topirea metalului în cuptoare înalte se va face tot așa de simplu ca evaporarea apei într-un balon de laborator.

În același fel de uzine se va obține azot pur, transformat prin descărcări electrice puternice în acid azotic. Sub formă de îngrășăminte, azotul dătător de viață va ajunge în cantități imense pe ogoarele noastre, dublînd și triplînd recoltele lor. Prin alte tuburi ale acelorași instalații ale industriei aerului vor curge curenți de gaze rare: neon, kripton, xenon lichid. Pe țevi subțiri ele se vor scurge spre uzinele de becuri electrice.

. . . .

Dar și mai fantastică ni se pare cucerirea adîncurilor.

Oceanul de magmă care fierbe sub picioarele noastre, cantitățile colosale de căldură ascunse în măruntaiele pămîntului, totul va deveni accesibil omului.

Prin conducte speciale ce vor atinge 20-50 km. adîncime, omul va ajunge la straturile încălzite pînă la 500-1.000°. El va încălzi suprafața pămîntului cu centrale termice situate în fundul pămîntului, încetînd astfel distrugerea pădurilor și arderea cărbunelui, atît de necesar pentru procesele chimice. De asemenea va înceta să se mai folosească petrolul la calorifere.

Din adîncuri, milioane de calorii vor fi aduse prin tuburi la suprafața pămîntului; ele nu numai că vor da căldură locuințelor omenești și uzinelor, ci vor încălzi regiuni întregi cu răsufiarea lor fierbinte, vor topi ghețurile ținuturilor polare, schimbînd clima lor. Instalațiile mari de răcire, răspîndite în diferite puncte ale deșerturilor, le vor transforma pe acestea în oaze înfloritoare.

Dar omul nu se va mulțumi nici cu atît... El nu se va mulțumi cu căldura care se va revărsa pe toată suprafața pămîntului din ordinul său, ci va pune la dispoziția sa și întreaga energie a soarelui; el va ridica din profunzime sursele de energie care sînt ascunse acolo.

La noi s-au început, pe baza genialei preziceri a lui Mendeleev, noile etape ale luptei pentru stăpînirea subsolului.

În adîncurile inaccesibile puțurilor de exploatare minieră se vor arde pe loc cărbunii, ale căror produse de ardere vor fi ridicate la suprafață prin tuburi și vor fi folosite de industrie. Nu va mai fi nevoie nici de puțuri de extracție, nici de munca grea a sondorilor, a lucrătorilor din abataj și a vagonetarilor din minele de cărbuni; drumul complicat și lung al automecanizării și telemecanicei va da posibilitatea să se pună stăpînire pe rezervele de cărbuni, fără ca omul să coboare în mine.

. . . .

Și mai hotărîtoare va fi victoria asupra materiei, cînd chimia va putea să capteze atomii risipiți de uraniu și să-i transforme cu ajutorul motoarelor energetice.

Acum fizicienii ne spun că rezervele mondiale de energie ale uraniului sînt colosale. Învățînd să despice acești atomi de uraniu care se desintegrează, omul va construi noi motoare care vor funcționa perfect și fără oprire mii de ani, servind ca sursă fabuloasă de energie, care va pune în mișcare atît avioanele, cît și vapoarele.

Toată energia va fi pusă în slujba omului de către noile instalații chimice. Razele solare care cad uneori inutil pe suprafața pămîntului vor fi captate de oglinzi imense și transformate în căldură.

. . . .

Atunci omul va stăpîni spațiul, distanțele și timpul! Viteze de cîteva mii de kilometri pe oră vor deveni ceva obișnuit, distanțele dintre orașe și diferite centre vor înceta de a-i izola pe oameni. Noile forme de viață, noua reconstrucție socială a lumii vor putea șterge toate frontierele de pe pămînt. Omul va învăța să despice atomii prin metode precise, va putea, cu ajutorul razelor radioactive și al radiațiilor ciclotronilor enormi, să facă din atomi tot ce vrea: să-i spargă în bucățele, să prefacă atomii grei în atomi ușori și invers. din atomi ușori să facă atomi grei.

Obținînd în mod artificial diferite tipuri de atomi, omul va învăța să-i folosească. El va ști să introducă în organism atomii care trăiesc numai o secundă sau un minut, creînd noi medicamente pentru lupta cu virusul și bacteriile vătămătoare. El va stăpîni pe baza noii chimii celula vie și va putea să folosească și microorganismele în procesele chimice de mare amploare. Chiar și acum omul cultivă în gelatină, în mici baloane, multe bacterii necesare în institutele de microbiologie.

El va putea să le obțină în cantități enorme și să le răspîndească pe ogoare. Bacteriile vor da ogoarelor îngrășăminte acid azotic; descompunînd gipsul pe cale bacteriană, va extrage sulful. Omul va transforma bacteriile în forțe vii, în agenți puternici ai chimiei și, folosindu-le, va reuși să extragă metalele dispersate în mări, așa cum fac micile acantarii, care absorb și concentrează în ele stronțiu din soluțiile marine.

În lupta pentru cucerirea subsolului, omul va folosi întreaga masă minieră: nici un fel de deșeuri, nici o rocă sterilă nefolosite! Totul va fi pus în slujba industriei, toată tabela lui Mendeleev va fi utilizată, iar elementele cele mai răspîndite — siliciu și aluminiu — vor deveni baza vieții.

Chimia organică va căpăta o importanță deosebită. În locul sutelor de compuși ai carbonului care sînt cunoscuți astăzi, omul va obține milioane de noi structuri cînd va ști să utilizeze în noile sale instalații temperaturile joase, apropiate de zero absolut, temperaturile de milioane de grade și presiunile de sute de mii de atmosfere.

Atunci, din chimia carbonului se va construi noul edificiu al chimiei organice. Nu vor fi numai rășini sintetice, din care se pot confecționa orice obiecte, de la nasturi pînă la avioane ușoare; nu numai cauciuc sintetic, care începe să înlocuiască cu succes pe cel natural; nu numai coloranți minunați, care fac inutile plantațiile de indigo; nu, vor fi noi substanțe cu o structură apropiată de a moleculei organice reale, de a protoplasmei, de a albuminei... Vor fi substanțe alimentare produse pe cale artificială, care vor face de prisos laboratoarele chimice complicate din organismele animalelor.

Noua chimie de sinteză va folosi și alte elemente pentru a fabrica aceleași combinații complexe pe care știa să le facă din carbon, oxigen și hidrogen, chimia noastră organică. Noile molecule de siliciu, germaniu, bor și azot le vedem de pe acum în acele combinații remarcabile, pe care au reușit să le obțină în ultimii ani chimiștii care au alcătuit inelul benzolului nu cu atomi de carbon sau de hidrogen, ci din alte două elemente ale pămîntului: din azot și bor.

Dar pentru ca chimia să stăpînească lumea, va trebui dusă o activitate științifică enormă; este nevoie de institute științifice mari și numeroase înzestrate cu instalații moderne pentru presiuni și temperaturi înalte, care vor trebui să devină de fapt laboratoarele uzinelor.

Aci, în aceste noi palate ale științei, victoria va fi cucerită de oamenii noi și îndrăzneți cu o fantezie de cercetare vijelioasă, arzînd de focul căutării noului.

În aceste culori ni se înfățișează astăzi viitorul, în aceste culori luate din natura înconjurătoare și din cunoștințele noastre. Tablourile viitorului îndepărtat vor fi și mai mărețe; dar deocamdată nu avem pentru ele nici cuvinte, nici culori, nici imagini...

Fericirea omenirii — acesta este scopul cercetărilor pasionate. O nouă viață se naște ca rezultat al victoriei asupra naturii și asupra inerției omului însuși.

Omenirea va trebui să mai treacă prin multe lupte pe această cale. Lupta cu natura, pentru stăpînirea forțelor ei, pentru transformarea a tot ce este nefolositor, în lucru util vieții, este una din pîrghiile puternice pentru crearea unei vieți noi".

Pe marginea Proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului

Incă 300 hectare pentru cartofi

Sub diverse întrebuințări, cartoful constituie o sursă importantă pentru dezvoltarea economiei noastre naționale. Datorită producției mari de amidon ce se obține din tuberculii cartofului, importanța acestei culturi crește în raport cu rolul ce-l joacă în alimentația oamenilor muncii, în industrie sau în domeniul creșterii animalelor. Cartoful conține albumină, zahăr, vitamina C și alte substanțe, fapt ce face ca valoarea lui nutritivă să fie ridicată. Pe lîngă faptul că poate înlocui cu succes unele cereale, cartoful constituie o importantă materie primă pentru fabricarea alcoolului și amidonului. În dezvoltarea creșterii animalelor, și mai ales în creșterea și îngrășarea porcilor, cartoful își găsește un loc de seamă. Chiar vrejii acestei culturi pot fi folosiți cu rezultate bune pentru furajarea animalelor sub forma nutrețului însilozat. Prin recoltele mari ce se obțin, prin posibilitatea de a obține producții timpurii și de calitate, cartoful sporește veniturile cultivatorului.

Iată prin urmare de ce Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani pune în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina extinderii suprafețelor cultivate cu cartofi și mărirea producției lor.

În raionul Fălticeni, după cum bine arată Proiectul de Directive, în trecut se cultiva cartoful pe scară mult mai largă. Din orientarea nejustă a inginerilor și tehnicienilor secției noastre agricole, am dat prioritate culturilor păioase în detrimentul culturii cartofului, fără a ține seamă de condițiile naturale și de priceperea oamenilor față de această cultură. Învățînd de pe urma lipsurilor sezisate de Proiect, am înțeles că încă de pe acum trebuie să remediem greșeala îndreptîndune toată atenția spre introducerea culturii cartofului pe mari suprafețe.

După cercetările făcute pe teren am constatat că în comuna Băișești s-ar putea mări suprafețele pentru cultura cartofului cu încă 25 hectare, iar în comuna Drăgușeni cu 30 hectare. Pe valea Moldovei, pe terenul aluvionar, nefolosit încă, precum și în vetrele satelor din comunele Rădășeni, Mălini și Horodniceni, se pot cultiva cartofi pe o suprafață de peste 100 hectare. Din celelalte identificări făcute de tehnicienii secției noastre agricole, există posibilități de a mări suprafețele menite culturii cartofului cu încă 300 hectare pentru anul viitor, așa că suprafața totală cultivată cu cartofi va trece peste 2500 hectare. Producția de cartofi are astfel perspectiva de a depăși 4000 vagoane în toamna anului viitor.

Aceste posibilități sînt reale întrucît terenul este studiat și întrunește condițiile favorabile pentru mărirea recoltelor de cartofi. Nu numai pămîntul și clima ne fac să precizăm acest lucru, ci mai cu seamă vrednicia țăranilor muncitori, pricepuți cultivatori de cartofi. Aplicînd regulile avansate ale agrotehnicei sovietice și experiența înaintată a fruntașilor în cultura cartofului, gospodăriile agricole colective „Gh. Doja" din comuna Antoceni, „Victoria" și „Olga Bancic" din comuna Forăști au obținut peste 20.000 kg. cartofi la hectar. Țăranul cu gospodărie mică, Plăcintă Ioan din comuna Drăceni a scos de pe 26 ari 6.450 kg. cartofi, ceea ce înseamnă peste 24.000 kg. la hectar, mai mult cu 14.000 kg. decît media stabilită pe raion. Dacă ar fi așteptat ca totul să-i vină de-a gata, de pe terenul nisipos, lipsit de substanțe hrănitoare, n-ar fi scos mai nimic. El însă, dimpotrivă, s-a îndîrjit în muncă și cu chibzuință s-a ocupat de cultura cartofului. După ce a arat și grăpat bine terenul, a săpat la distanță de 60 cm. cuiburile în care a pus gunoi bine putrezit și cîte 2 cartofi din sămînță cu grijă aleasă. Deunăzi, întrebîndu-l ce recoltă de cartofi a obținut, mi-a răspuns cu necaz: „Hei, dacă făceam trei prașile, scoteam și mai mult. Îmi scot eu paguba la anul". Bun exemplu ni-l oferă țăranul cu gospodărie mică Gheorghiță Sebastian din comuna Dolhasca. El a făcut gunoirea terenului și totodată arătura adîncă de toamnă. Executînd 3 prașile, deci ținînd permanent terenul afînat și liber de buruieni, a scos de pe 10 ari „podzol degradat" 2.800 kg. cartofi, ceea ce înseamnă că la hectar recolta se urcă la 28.000 kg.

Deci avem posibilități de sporire a producției de cartofi în raionul nostru. Fără îndoială, mai avem multe de făcut și nouă tehnicienilor ne revin sarcini grele dar însemnate pentru a ne atinge țelul. La identificarea terenurilor, amenajarea și pregătirea lor continuă, un prețios ajutor îl primim din partea organizațiilor de partid și organizațiilor U. T. M. Se cere însă mai multă preocupare față de munca de lămurire ce trebuiește dusă în mod convingător în rîndul maselor de țărani muncitori spre a le arăta avantajele importante de pe urma cultivării cartofului și a-i determina să mărească suprafețele pentru cultura cartofului. Trebuie să scoatem din mintea unora concepția că în raionul nostru cultura cartofului nu-și prea găsește locul din cauza gerurilor prea timpurii, a terenurilor pe alocuri sterpe sau a neîndemînării unor cetățeni. Această concepție este profund greșită și în contradicție cu realitatea. Cartoful reușește bine în regiunile cu climă umedă și rece, deci, și în raionul Fălticeni. Formarea tuberculilor se produce în general cînd partea superioară a solului are o temperatură de 17—21 grade, lucru persistent în raionul nostru și în raioanele vecine încă din luna iunie. La stadiul de maturitate tuberculii ajung cu mult înaintea lunilor octombrie și noiembrie, deci înainte de a fi amenințați de pericolul gerurilor. Principalul este ca în timpul dezvoltării tuberculii să aibă solul bine afînat spre a nu întîmpina rezistență, iar pentru înmagazinarea substanțelor hrănitoare terenul trebuie bine îngrășat. Asigurarea condițiilor favorabile creșterii și dezvoltării tuberculilor de cartofi se realizează cultivînd cartofii după metoda în cuiburi așezate în pătrat. Trebuie să îndreptăm atenția cultivatorilor noștri de cartofi să însăminteze soiuri rezistente la atacul de rîie neagră ce încă n-a dispărut din raionul nostru. Se recomandă ca atît în raionul nostru cît și în raioanele vecine să se planteze soiurile roz de toamnă, săpunari (soiuri pure ce se găsesc la G.A.S. Soldănești și la gospodăriile agricole colective Sasca și Horodniceni), precum și soiurile cunoscute sub numele de bănățene, întrucît reușesc bine și dau producții mari. Se impune din partea noastră o îndrumare permanentă a cultivatorilor de cartofi pentru selecționarea soiurilor timpurii, lucru ce trebuie făcut încă de pe acum. Cultivatorii trebuiesc orientați să înmulțească aceste soiuri ce prezintă o mai mare rentabilitate. Tot de pe acum, cultivatorii trebuie să se îngrijească de alegerea cartofilor de sămînță, ținînd seama ca greutatea acestora să fie de 90—100 gr. și să-i păstreze în bune condițiuni. Pregătirea terenului destinat culturii cartofului constituie sarcina imediată ce ne stă în față. Toate suprafețele destinate culturii cartofului trebuiesc arate și îngrășate.

Statul nostru acordă mari avantaje cultivatorilor de cartofi prin Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume etc. Prin aceasta contractanții se bucură de mari înlesniri: scutiri de cote obligatorii pentru suprafețele contractate, cultivate cu cartofi, reducerea impozitului, asigurarea cultivatorilor cu substanțe insecto-fungicide, îndrumări tehnice, semințe pe credit, materiale lemnoase pentru construcții și irigații, avansuri și premii, mărfuri prin comerțul de întîmpinare și multe altele. De aceea ne revine ca sarcină să trezim interesul și să îndreptăm atenția țăranilor muncitori spre contractarea cultivării de cartofi cu unitățile de stat. Și aici utemiștii pot să ne dea o mînă de ajutor.

Tehnicienii și inginerii secției noastre agricole sînt în majoritate utemiști. Ei au dovedit în repetate rînduri că sînt dîrji luptători pentru sporirea producției agricole. Însuflețiți de mărețul program de dezvoltare a agriculturii ei sînt gata și de astădată să pună umăr de nădejde pentru mărirea producției de cartofi.

Cu sprijinul și conducerea partidului, cu ajutorul prețios al utemiștilor din raionul nostru, muncind cu chibzuință și perseverență cu masele de cultivatori de cartofi, vom reuși să ne îndeplinim sarcinile trasate de Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, ridicînd cultura cartofului în raionul Fălticeni la locul de frunte, alături de celelalte principale culturi.

Ing. agr. LEONID CHIRILA
secția agricolă a sfatului popular al raionului Fălticeni

În patria noastră, sectorul zootehnic este în plină dezvoltare. An de an, crește numărul vacilor de lapte, al oilor, porcilor și păsărilor. Se înmulțesc și se îmbunătățesc fermele zootehnice din gospodăriile agricole de stat și colective.
În fotografie: Un aspect din ferma de păsări a gospodăriei agricole de stat din Găești, regiunea Pitești. Îngrijitoarea Vasilica Brînzaru hrănește cele 500 păsări pe care le are în primire. Foto: AGERPRES

Viitorul raionului nostru

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului constituie un vast program de ridicare a agriculturii — verigă de bază pentru dezvoltarea și întărirea economiei naționale, pentru creșterea nivelului de trai al întregului popor muncitor.

Oamenii muncii de pe ogoare din raionul Sibiu au primit cu multă însuflețire și au dezbătut pe larg măsurile cuprinse în Proiectul de Directive. În urma adunărilor de dezbatere, ei au venit cu propuneri concrete de folosire a posibilităților existente în raion, în scopul ridicării continue a producției agricole. Ele au fost de un real folos tehnicienilor secției agricole a sfatului popular raional în descoperirea resurselor existente în raionul nostru pentru dezvoltarea agriculturii.

În scopul punerii în valoare a rezervelor de teren din raion, noi ne-am orientat spre identificarea finețelor și pășunilor îmbătrînite, ce produc scăzut și care pot fi desțelenite. Astfel au fost identificate peste 708 hectare, dintre care mai bine de 400 hectare se pot desțeleni. Pe de altă parte, suprafața cultivabilă a raionului nostru poate fi mărită și prin identificarea terenurilor fertile dar care, în ultimii ani, nu au fost cultivate. În comuna Topărcea ca și în multe alte comune sînt zeci și sute de hectare roditoare, care, fiind părăsite, nu au mai produs nimic în ultimul timp.

Descoperirea și darea în folosință a tuturor acestor terenuri va înzestra agricultura raionului nostru, în următorii 2-3 ani, cu alte sute de hectare, pe care vor rodi culturi bogate.

Pentru a obține producții sporite și cît mai constante la cereale — mai ales la grîu și porumb — ne vom preocupa să asigurăm culturile premergătoare cele mai potrivite. De asemenea, se vor cultiva soiurile cele mai potrivite — ținînd seama de specificul de relief, climă și sol al raionului nostru. În acest scop, secția agricolă a înființat chiar patru loturi demonstrative pentru cultura porumbului timpuriu.

În raionul nostru au o răspîndire largă și viticultura și pomicultura. De aceea, în lumina prevederilor Proiectului de Directive, vom dezvolta mult și această ramură principală a agriculturii. În sectorul viticol, de pildă, se vor defrișa viile bătrîne și se vor planta vii tinere. Avem în prezent, în raion, 392 hectare cu vii nobile. Avem însă posibilitatea să mai plantăm vii nobile pe o suprafață de încă 350 hectare. Asemenea posibilități sînt în comunele Slimnic, Amnaș, Topîrcea, Alămor, Armeni și altele. Pentru extinderea plantării viței de vie, la stațiunea experimentală a Institutului de Cercetări Agronomice al R.P.R. din comuna Crăciunelul de Jos se vor produce și alte varietăți care sînt foarte potrivite pentru raionul nostru.

Odată cu aceasta, vom dezvolta necontenit și plantarea de pomi fructiferi. Sînt, în raionul nostru, peste 385.000 pomi fructiferi, dar numărul lor crește necontenit. În anul acesta, de pildă, au fost plantați peste 46.500 pomi, depășindu-se totodată planul de plantări cu 200 la sută. Numai în comuna Orlat au fost sădiți peste 3500 pomi fructiferi. În raion sînt mari posibilități de dezvoltare a pomiculturii deoarece chiar în cadrul raionului avem pepiniera gospodăriei agricole de stat din Sura Mică, care ne poate aproviziona cu material săditor adaptat condițiilor specifice ale raionului. În următorii 2-3 ani vom lărgi plantarea pomilor prin completarea golurilor și prin plantări masive.

Totodată, noi ne-am preocupat și de dezvoltarea creșterii animalelor luînd măsuri pentru sporirea efectivului de animale și îmbunătățirea raselor. În gospodăriile agricole colective, fermele zootehnice existente vor fi reorganizate și mult dezvoltate și se vor crea noi ferme. Numărul vacilor cu producții mari de lapte și al păsărilor va crește simțitor, iar în gospodăriile colective mai depărtate de orașe, cu pășunat suficient, va fi mărit cu mult numărul oilor și al porcilor. Toate acestea, în scopul trimiterii pe piața orașelor a tot mai multe produse animale pentru bunăstarea populației muncitoare.

Vor trece numai 2-3 ani și raionul nostru se va schimba mult. Va fi un alt raion, mai bogat. Ogoarele vor rodi mai multe cereale, livezile și viile vor da mai multe fructe și struguri iar de la numeroasele cirezi de animale se vor obține mai multe produse. Iată drumul pe care ne conduce Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului — dezvoltarea puternică a agriculturii noastre în scopul ridicării bunei stări a poporului nostru muncitor.

ION MUREȘANU
șeful secției agricole a sfatului popular al raionului Sibiu

Sărbătoarea Marelui Octombrie în orașul lui Lenin

Irina Golovan

Pe toți cei care vin pentru prima oară la Leningrad îi farmecă măreața frumusețe a orașului. Niciodată nu te poți sătura să privești ansamblurile sale arhitecturale, străzile sale largi și drepte, întinderile Nevei, panglicile șerpuitoare ale canalurilor care străbat orașul. Dar nu numai prin minunata sa înfățișare atrage acest oraș inimile a milioane de oameni. Leningradul este leagănul Marelui Octombrie. Aci, chiar și pietrele păstrează amintirea eroicelor zile din 1917, amintirea primilor pași ai revoluției biruitoare.

Pașii istoriei au lăsat urme pe aceste străzi și în aceste piețe prin care la 7 Noiembrie 1954, ca și în fiecare an la această dată, au trecut locuitorii Leningradului — participanți la tradiționala demonstrație...

Totul arată sărbătorește — străzile, casele și oamenii. Orașul lui Lenin este împodobit cu steaguri. Cifra 37 strălucește purpurie pe fațadele clădirilor. Pe pancarte sînt înscrise cuvintele chemărilor adresate către popor de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Panouri artistice zugrăvesc drumul eroic străbătut de poporul sovietic, vorbesc despre viitorul minunat al Țării Socialismului.

Împărțit în 16 coloane — după numărul raioanelor orașului — cortegiul sărbătoresc înaintează spre Piața Palatului. Aci, cu 37 de ani în urmă, în noaptea de 7 spre 8 noiembrie detașamente de muncitori, ostași și marinari roșii au cucerit Palatul de Iarnă în care se ascundea guvernul provizoriu burghez.

Pe o clădire din fața Palatului de Iarnă se poate citi o uriașă lozincă: „Trăiască a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!" La tribunele ridicate lîngă zidurile istorice ale Palatului de Iarnă se află muncitori fruntași, ingineri, oameni de știință, oameni ai culturii și ai artei. Mulți și-au adus copiii ca să se bucure și ei de această măreață priveliște.

La ora 11 fix au intrat pe asfaltul strălucitor al pieței opt coloane de demonstranți. De la tribune sînt salutați trimișii clasei muncitoare, urmașii acelora care cu 37 de ani în urmă, în această piață, au luat cu asalt Palatul de Iarnă.

Atenția generală e atrasă de un steag roșu pe care sînt 4 ordine. În urma lui pășesc muncitori, ingineri și tehnicieni, maiștri și funcționari ai renumitei uzine „Kirov" din Leningrad. În toate etapele pregătirii revoluției, în zilele din Octombrie și în anii războiului civil, în perioada construcției pașnice și în timpul luptei pe viață și pe moarte cu fascismul, colectivul uzinei „Kirov" a lucrat întotdeauna în cele mai grele sectoare, acolo unde era nevoie de abnegație și perseverență, de voință de oțel, de dîrzenie.

Și astăzi cei de la „Kirov" se află ca deobicei în primele rînduri ale luptei pentru fericirea poporului. Mii de piese de schimb pentru mașinile agricole, cu mult mai multe decît prevedea planul, au executat muncitorii de la uzina „Kirov" pentru sovhozurile și S.M.T.-urile de pe pămînturile înțelenite.

Umăr la umăr trec veteranii producției și tinerii lor tovarăși care urmează glorioasele tradiții ale uzinei „Kirov". În rîndurile demonstranților sînt mulți inovatori cunoscuți în întreaga țară.

Să facem cunoștință cu unul din aceștia — strungarul-ajustor Vladimir Karasev. La 17 ani el a participat împreună cu un detașament de marinari la istoricul asalt al Palatului de Iarnă. Curînd după demobilizare, Karasev a intrat la uzina „Kirov" și de atunci viața lui este legată de această întreprindere.

Raționalizator și inventator talentat, Karasev își perfecționează necontenit metodele de muncă. Metodele de prelucrare a metalului propuse de el sînt aplicate nu numai în U.R.S.S ci și peste hotare. Anul trecut, Karasev a vizitat în calitate de membru al unei delegații muncitorești R. D. Germană și strungarii germani au urmărit cu mult interes cum muncește inovatorul sovietic.

Pe podurile de peste Neva trec spre Piața Palatului noi coloane de demonstranți. Oamenii muncii admiră șirul vaselor împodobite cu steaguri care intră, ca în fiecare an la această dată, în apa Nevei. Atrage în special atenția legendarul crucișător „Aurora"...

În fiecare an, sărbătoarea Marelui Octombrie se caracterizează prin ceva deosebit. Anul acesta, foarte mulți locuitori ai Leningradului și-au sărbătorit în aceste zile mutarea în noile locuințe ridicate în diferite raioane ale orașului. În anul 1954, la Leningrad au apărut nu numai noi cvartale de locuințe ci și străzi întregi — Strada Aviației, strada Victoriei, strada Varsovici...

În oraș s-au deschis noi magazine. Oamenii muncii de la fabrica de tricotaje „Steagul Roșu" au primit în preajma sărbătorii un minunat dar — un nou club cu o sală mare de spectacole, cu bibliotecă. Noi linii de troleibuz și de autobuz au început să unească între ele raioanele îndepărtate ale orașului. La aproape 30 tipuri de noi mașini textile au început să lucreze cu pricepere muncitorii uzinei „Karl Marx".

Într-un termen record se topește oțelul în secția cuptoare Martin a uzinei „Lenin". 300.000 metri de țesături peste plan au dat țesătoarele fabricii „Oktiabrskaia". Toate acestea și multe, multe altele au fost îndeplinite de către locuitorii Leningradului în cinstea celei de a 37-a aniversări a Marelui Octombrie.

Spre seară, cînd deasupra orașului s-au aprins lumini sărbătorești, zeci de mii de oameni au venit din nou în Piața Palatului, au umplut străzile și cheiurile Nevei. Spre cerul întunecat s-au ridicat rachete multicolore, deasupra Nevei au răsunat salvele salutului. Ca și în fiecare an, în întreg orașul, oamenii muncii au sărbătorit pînă tîrziu ziua aceasta de neuitat.

Ajutor de frate

CONSTANȚA 10 (Agerpres). — Semnale luminoase brăzdau de departe cerul întunecat al portului, reflectîndu-se în undele mării. Din larg, un vas de transport cerea intrarea în portul Constanța. Era vaporul sovietic „Șipka" avînd la bord o prețioasă încărcătură de bumbac. În zorii zilei a și început descărcarea celor 737.232 kilograme de bumbac brut adus din Uniunea Sovietică pentru fabricile noastre textile.

Informații

Cu prilejul turneului pe care îl întreprinde în țară, Filarmonica de Stat din Sibiu, dirijată de Henry Selbing, a prezentat zilele trecute, în sala Ateneului R.P.R., două concerte simfonice.

Programul primului concert a cuprins Rapsodia romînă de Ciprian Porumbescu-Bobescu, Concert pentru pian și orchestră în la major de Liszt și Simfonia a V-a de Ceaikovski. Solistă a concertului a fost pianista Magda Nicolau.

Marți seara, în cel de al doilea concert prezentat în Capitală, Filarmonica de Stat din Sibiu a interpretat un program de muzică vieneză. Programul a cuprins lucrări de Haydn, Mozart, Schubert, Strauss, Lanner și Ziehrer. Solistă a concertului a fost Elvira Loebe.

Concertele artiștilor sibieni au fost primite cu multă căldură de publicul bucureștean.

★

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice va avea loc joi după amiază un jurnal de actualități sovietice.

Tov. Lt. Col. Antip, redactor șef adjunct al ziarului „Apărarea Patriei", va vorbi despre „Lupta popoarelor în frunte cu U.R.S.S. împotriva remilitarizării Germaniei occidentale".

Pictorul Jules Perahim, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, va vorbi despre „Ilustrațiile la operele traduse din literatura sovietică".

După prezentarea de către poetul Virgil Teodorescu a cărții „Satiră și umor" de Serghei Mihalkov, Gion Ionescu, actor al Studioului Actorului de Filme „C. Nottara" și H. Nicolaide, actor al Teatrului Tineretului, vor citi pagini din volumul apărut de curînd.

★

Institutul Politehnic București aduce la cunoștința candidaților înscriși conform decretului lege 388/1949 că proiectele de diplomă trebuie să fie predate între 1-6 decembrie a.c., urmînd ca examenul să fie susținut între 8-28 decembrie a.c. În afara datelor fixate nu se vor primi proiecte de diplomă și nici nu se va da examen oral.

Candidații sînt obligați să ia personal cunoștință de programul de examen.

★

Cluj 10 (Agerpres). — Miercuri a sosit la Cluj Ansamblul de stat de dansuri populare al R. S. S. Moldovenești. În gară, oaspeții au fost întîmpinați de un numeros public.

În sala Teatrului național din localitate, Ansamblul de stat de dansuri populare al R. S. S. Moldovenești a prezentat două spectacole la care au luat parte aproape 3 000 de persoane.

Artiștii sovietici au fost îndelung aplaudați de public.

MÎNDRIA ECHIPAJULUI

Kiss Nicolae, băiat chipeș, bine făcut, cu privirea luminată, de statură potrivită și bine dezvoltat, a ținut cu tot dinadinsul să fie trimis la marină. Iar cînd și-a văzut visul împlinit a fost cel mai fericit om de pe fața pămîntului.

Nu trecură nici două săptămîni de cînd sosise la bord și Kiss se și familiarizase cu nava și cu echipajul. Parcă trăise de cînd e lumea în mijlocul lui. Ce e drept, muncea din răsputeri, de dimineață și pînă seara. De la curățenia navei, la pregătirea de specialitate unde învăța tot felul de lucruri complicate de care nu auzise niciodată. Aici era ceva mai greu. Dar a învățat Kiss în primele luni zi și noapte. N-avea odihnă, iar comandantul său, un bătrîn comunist, îl ajuta stînd alături de el pînă tîrziu în noapte. Adeseori, cînd se găseau numai ei doi lîngă tun, acesta îi spunea: „Dacă vei munci bine Nicolae, o să fii iacă așa, ca marinarii de pe tabla de onoare, vei primi semnul onorific „*Marinar de frunte*", și-apoi cine te poate opri să ajungi chiar comandant de post de luptă? Și eu am început la fel ca tine".

Kiss sta și asculta cu atenție povața șefului său. De atunci încoace, mai întotdeauna cînd tunarii executau misiuni grele Kiss obținea rezultate bune, era lăudat de comandant. Avea misiunea de ochitor, o misiune nu chiar ușoară. Atenția și voința lui de a prinde cît mai bine ținta în vizor îl făcea să lovească totdeauna cu precizie.

Venise vremea ca cei ce și-au îndeplinit anii de slujire pe navă să fie lăsați la vatră. Kiss Nicolae fu numit cu încredere comandant la postul de luptă. El era cel mai dibaci tunar. Își iubea tunul ca pe tot ceea ce avea mai scump. De succesele sale auzise fiecare membru al echipajului și chiar și mecanicii, de-acolo de sub punte.

★

...De vreo patru zile de-a rîndul nu văzuserăm decît apă și cer. Matelotii s-au purtat de minune, erau treji și vegheau necontenit. Navigam cu viteza la jumătate și ne îndreptam spre nord-est. În după amiaza aceea, după ce soarele trecu de creștet, venise pe calea undelor un ordin important: „Apărați văzduhul" — se spunea în el — „inamicul" se află prin apropiere". Cît ai bate din palme totul a fost orînduit pentru luptă. Tunarii au trecut în grabă la posturi și urmăreau înaltul cerului. Nu le scăpa din vedere nici cea mai mică fașie din înălțimi. Kiss Nicolae, care pe vremea aceea era cartnic, era atent la cel mai mic zgomot și privea cu încredere norii. Peste o clipă deasupra lor un zgomot surd de motor.

— Asta e, zise el tunarilor și arătîndu-le cu degetul undeva spre înălțime trecea degrabă la tun. Pe navă se dădu alarma. Era o liniște deplină. Dintr-un nor uriaș de culoarea albă, asemenea unui munte de bumbac, ieșise avionul trăgînd în urma sa manșa — o țintă aeriană. Mergea cu atîta viteză de nici n-o puteai urmări. La comanda „Foc", tunurile au început să verse zeci de proiectile. Văzduhul era spintecat de zeci de stele căzătoare, care se spărgeau în balonașe în stînga și în dreapta ținței. Îi venise rîndul și lui Kiss. Se apropie de tun, privi cu atenție în vizor și se înțelese ceva cu tovarășii săi. Cîteva clipe de liniște și apoi ținta se prefăcu în zeci de fărîme. A fost lovită drept la „inimă" de către tunul lui Kiss.

După exercițiul de luptă, comandantul navei i-a strîns mîna și lui, și subordonaților. Le-a mulțumit pentru fapta lor demnă.

Isprava aceasta minunată a cartnicului Kiss Nicolae a fost aflată de fiecare membru din echipaj. Și astăzi se amintește de ea. Atunci l-am poreclit noi pe tovarășul nostru „mîndria echipajului". Pentru faptele lui frumoase, pentru ajutorul dat colectivului pe care-l conducea cu mînă sigură, a primit diploma de onoare a Comitetului Central U T M.

Succesele lui Kiss în creșterea oamenilor, în ridicarea măestriei lui de luptă au la bază un singur izvor: dragostea de navă, de pavilion, simbolul gloriei și onoarei ostășești ce reprezintă patria iubită și poporul. Dragostea nemărginită față de navă, față de echipaj, a biruit orice greutate, ea a călit în el o inimă de oțel, o inimă de adevărat luptător și patriot.

...Era pe la sfîrșitul iernii. Abia se topeau zăpezile. Furtunile se țineau lanț pe mare. Vîntul bătea cu putere și urla sălbatic. Încetul cu încetul, soarele strălucitor trezi la viață întreaga natură. Navele militare își luaseră drumul obișnuit spre noianul albastru al apelor. Nerăbdători după atîta repaus îndelungat acolo în port, marinarii au primit cu bucurie botezul cu marea și furtuna.

Limba de pămînt a portului abia se mai zărea. Trecuserăm de orizont. La picioarele noastre se întindea marea uriașă cu valurile ondulate de briza răcoroasă, asemenea pămîntului arat proaspăt de fierul plugului. Înaintam cu toată viteza spre nord, acolo unde aveam de făcut un exercițiu. Pe la ceasul la care soarele se ridică la creștet ne apucă din senin un vînt puternic. De abia ne puteam ține pe picioare. Cerul se tulburase și el de-a binelea. Răscolită de vîntul năpraznic care bătea în rafale cu forța de 8 spre 9, apa mării se înfuria văzînd cu ochii. Ne purta în toate părțile. Au început fulgerele și trăznetele. Timp de mai bine de trei ceasuri ne hărțuirăm cu furtuna aceea crîncenă. Apoi vîntul împinse norii negri undeva spre asfințit și încetul cu încetul furtuna se potoli. În același timp se desfășura și exercițiul de luptă al marinarilor. Tunarii traseră fără răgaz. Bubuiturile se țineau lanț sfîrtecînd văzduhul. Întreaga panoramă ce se desfășura acolo pe mare, furtuna și vîntul năpraznic, îți lăsa impresia că trăiești clipe dintr-o adevărată luptă.

Telegrafiștii erau atenți în ascultare, observatorii scrutau zarea, iar mecanicii, în luptă cu mașinile, le subordonau voinței lor. Nava funcționa întocmai ca o uzină.

De pe puntea etalon se auzi deodată un strigăt „Om la apă". În aceeași clipă, comandantul transmise ordinul bărcii de serviciu care a intrat în funcțiune. Oamenii se avîntau ca săgeata la manevră.

— Filla! — ordonă cu vocea-i puternică comandantul bărcii. Era cartnicul Kiss Nicolae care conducea de obicei barca de onoare a comandantului. Cîteva eforturi și barca se lăsă rapid spre suprafața răscolită a mării. Nu apucaseră să se depărteze de bord cînd un val neașteptat se năspusti spre barcă și o înghiți. Un zgomot surd și ambarcațiunea dispăruse în spumele albe ca de săpun ale mării. Momentul era urmărit de zeci de ochi. Pentru o clipă celor de pe punte li se păru că aveau în față o nălucire. Nava se îndepărtase de-a binelea de la locul acela. În vîltoarea clocotindă a valurilor apărură rînd pe rînd la suprafață unul cîte unul marinarii din barcă.

Prinși de urgia valurilor sălbatice care nu cruțau nimic în fața lor, oamenii erau purtați în voia soartei. Își reveniră. Ștergîndu-și apa sărată care-i intrase în ochi, Kiss cercetă împrejurimile. Își numără cu atenție tovarășii. O scînteie de bucurie îi cuprinse inima atunci cînd se încredință că toți sînt lîngă el. Și fără să se mai gîndească nici o clipă, se repezi spre unul din cei care dădea semne de oboseală. Kiss își dădu centura lui de salvare. Matrozul cu fața galbenă se apucă de centură cu putere și-și privi cu dragoste șeful care îi salvase viața. Se simțea de acum ușurat, în tihnă, ca pe pămînt. Punîndu-și palma la gură Kiss strigă din răsputeri: „Țineți-vă bine... mișcați mîinile rar, nu vă pierdeți... ne vine ajutorul". La auzul acestor cuvinte subordonații lui prinseră suflet. Aveau încredere în comandantul lor de barcă. Apa rece ca sloiul pătrunse pînă la piele. Oamenii tremurau.

Săltată de valuri în toate părțile o barcă se apropia vertiginos. Marinarii de pe ea aruncară colacii de salvare. După ce își ajută tovarășii, Kiss își încorda ultimele puteri și, ajutat de un marinar, se ridică la bord. Cu ochii întredeschiși își numără din nou tovarășii.

— Da, sînt toți... Am învins... Și nemaiputînd rosti nici un cuvînt, își lăsă ușor capul pe umărul marinarului care ținea cîrma.

Cînd ajunse pe puntea de oțel se trezi în mijlocul mulțimii de marinari. Nu putea să vorbească, puterile îi erau sleite în lupta aceea crîncenă. Gura îi era uscată. Deschizînd ușor ochii, îl văzu pe comandant. Acesta îi zise:

— Ți-ai făcut datoria cu cinste, cartnic Kiss. Te-ai purtat vitejește.

În ziua următoare la tunul cartnicului Kiss, se perindară ca furnicile marinarii din echipaj.

Toamna își lăsase degrabă mantia-i ruginie. Contingentul mai vechi se pregătea să fie lăsat la vatră. Printre cei care urmau să plece se afla și cartnicul Kiss Nicolae. Tuturor celor ce urmau să părăsească nava le venea deosebit de greu. Mii de fire îi legau de familia aceasta mare a echipajului. Își aminteau fel de fel de întîmplări din viața frumoasă de pe mare. Lui Kiss nu-i venea să plece nici în ruptul capului. Se frămînta și nu-și găsea astîmpăr. Era ca o pasăre lovită de vînător. Într-o seară, tîrziu de tot, cînd pe punte nu se mai auzeau decît pașii șefului de cart, Kiss urcă tiptil pe turelă. Se așeză pe un cheson, își lăsă în palme capul.

Vedea în fața sa tovarășii de muncă pe cei care-i crescuse și-i formase tunari de nădejde, pe Jurcă Petre, pe Căpățînă Florea și pe alții. Își amintea apoi de clipele grele pe care le-a învins, de tunul drag care-i adusese atîtea victorii. Îl durea inima la gîndul că o să se despartă de aceste amintiri.

Dimineața, de cum se dăduse deșteptarea, se îmbrăcase în hainele de sărbătoare. După un timp se duse la comandant. Era tras la față. Se cunoștea de la o poștă că e necăjit. Ciocăni la ușă. Intră.

Din clipa cînd îl văzu, comandantul îi zîmbi cu căldură.

— Ocupă loc, tovarășe Kiss.

Înțelese că e vorba de un rămas bun. Se aștepta la asta.

Kiss se simțea stingherit, continuă să rămînă în picioare. Și vrînd să spună ceva, comandantul îl întrerupse.

— Hai, șezi, să vorbim. Știu de ce ai venit la mine. E greu cînd te desparți de un asemenea colectiv puternic. Te înțeleg perfect. Dar cred că și acolo în uzină, te vei menține în frunte. Hai, ce zici? Să ne scrii despre succesele tale. Vom fi bucuroși cînd ne vei trimite vești.

Kiss stătea necăjit, cu capul aplecat în jos.

— Îmi permiteți, stărui el.

— O să comunic tuturor că dorința ta e să fii tot mereu în frunte.

— Tovarășe comandant — începu Kiss cu vocea hotărîtă. Nu vreau să mă despart de navă. Vreau să rămîn aici tot timpul, lîngă tovarășii mei. Îngăduiți-mi.

— Da? — întrebă mirat comandantul. Atunci se schimbă situația. Și eu care credeam... de ce nu mi-ai spus mai înainte? Bine, bine, tovarășe Kiss, fii liniștit, te vom ajuta.

Cartnicul Kiss plecă. Simțea în el un crîmpei de izbîndă. Credea în năzuința lui. În ziua următoare primi răspunsul. Se reangajase. Iată-l cartnic major reangajat și apoi cartnic șef, aici, pe nava unde-și începuse ucenicia de marinar. Tovarășii de la tunuri, utemiștii l-au ales cu încredere secretarul organizației lor. Și mai tîrziu, după o misiune îndelungată în care subordonații săi s-au purtat cu cinste, cererea lui Kiss de a fi primit în rîndurile candidaților de partid a fost discutată în adunarea comuniștilor. Trăise clipe de neuitat. Comuniștii au votat cu încredere primirea lui în rîndurile candidaților.

Acum, pe nava care-i este atît de dragă și de care îl leagă zeci de amintiri, candidatul de partid Kiss Nicolae își servește patria, Republica Populară Romînă.

VIOREL LUPU

IN TOATA ȚARA A INCEPUT PRIMIREA ABONAMENTELOR LA ZIARE ȘI REVISTE PENTRU ANUL 1955.
ABONAMENTELE SE PRIMESC LA OFICIILE POSTALE, FACTORI POȘTALI ȘI DIFUZORII VOLUNTARI DIN INTREPRINDERI ȘI INSTITUȚII.

Interviul acordat de Ho Şi Min corespondentului din Hanoi al agenţiei France Presse

HANOI 10 (Agerpres). — Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democrate Vietnam, a acordat un interviu în scris corespondentului din Hanoi al agenţiei France Presse.

La întrebarea în legătură cu posibilitatea stabilirii unor relaţii de prietenie şi încredere între Republica Democrată Vietnam şi Franţa, preşedintele Ho Şi Min a răspuns că cel mai bun mijloc pentru stabilirea unor asemenea relaţii este înţelegerea reciprocă, loialitatea deplină şi încrederea mutuală.

În ceea ce priveşte problema relaţiilor economice dintre cele două ţări, Ho Şi Min a arătat că ele trebuie să se bazeze pe principiul egalităţii şi al intereselor reciproce.

Întrebat de corespondentul agenţiei France Presse asupra eventualei rămîneri a Republicii Democrate Vietnam în cadrul Uniunii franceze, preşedintele Ho Şi Min a răspuns că condiţiile participării R. D. Vietnam la Uniunea franceză vor fi discutate între guvernele celor două ţări — dacă această dorinţă există de o parte şi de cealaltă. La o precizare cerută de corespondentul agenţiei franceze, Ho Şi Min a răspuns că după părerea sa atît poporul vietnamez cît şi poporul francez sînt dispuse să ia în considerare această chestiune, deoarece coexistenţa paşnică între regimuri diferite este posibilă.

—o—

Prigoana împotriva artiştilor cu vederi progresiste din S. U. A.

PRAGA 10 (Agerpres). — Ceteka transmite: În cadrul unei conferinţe de presă care a avut loc la Praga la 9 noiembrie şi la care au participat ziarişti cehoslovaci şi străini, americanii Herbert Ward şi soţia sa Jacqueline, la a căror cerere guvernul cehoslovac le-a acordat drept de azil politic, au dezvăluit metodele pe care Biroul Federal american de Investigaţii (F.B.I.) le foloseşte împotriva artiştilor cu vederi progresiste.

Herbert ş Jacqueline Ward au fost supuşi prigoanei pentru convingerile lor progresiste şi în special pentru că Herbert Ward a luat parte la Festivalul Mondial al Tineretului care a avut loc în 1951 la Berlin.

Vorbind în numele său şi al soţiei sale, Herbert Ward a declarat presei printre altele:

Eu, Herbert Ward, sînt muzician, iar soţia mea, Jacqueline — este baletistă. Pînă în anul 1950 am dat spectacole mai cu seamă la New York şi apoi în Danemarca.

În ultimii doi ani, a spus în continuare Herbert Ward, am locuit la Viena, unde am venit din Danemarca. Sosind la Viena, sperasem că vom scăpa de persecuţia F.B.I. şi că vom putea munci în linişte. Atunci încă nu ştiusem că fiecare american cituşi de puţin „suspect", este însoţit în drumul său de un dosar alcătuit de F.B.I., lucru despre care ne-a informat ulterior viceconsulul Spinx din Viena. Imediat după sosirea noastră la Viena ne-au fost retrase paşapoartele. Mai tîrziu, fără a mi se preciza motivele, am fost concediat de la teatrul american „Cosmos" din Viena. După aceasta au şi început interogatoriile şi chemările la consulat însoţite de veşnice ameninţări.

Prin sosirea noastră în Cehoslovacia, pe care am ales-o ca o ţară cu o înaltă cultură muzicală şi teatrală, a spus în încheiere Herbert Ward, ne exprimăm protestul împotriva persecutării oamenilor artei de către Biroul Federal de Investigaţii şi ne exprimăm speranţa că această conferinţă de presă va scoate la iveală adevărata faţă a celor care încearcă să înăbuşe adevărata cultură şi să provoace un nou război.

—o—

Un militar american a cerut azil politic în U.R.S.S.

VIENA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul austriac „Oesterreichische Zeitung" publică declaraţia sergentului William C. Turner din armata americană care a cerut autorităţilor sovietice din Austria să-i acorde azil politic în Uniunea Sovietică. Turner arată că a servit în rîndurile trupelor americane în Austria şi în poliţia militară în Germania occidentală. În 1942, el a fost înrolat în armata americană, iar în 1944 a fost trimis în Marea Britanie. Turner a luat parte la debarcarea aliaţilor în Normandia şi ca ostaş al diviziei 29 americană a participat la operaţiunile militare împotriva forţelor hitleriste din Franţa, fiind decorat de cinci ori.

În 1945, s-a întors în S.U.A. unde dorea să-şi găsească un post şi să continue să studieze ingineria, dar aci, după cum spune el, a fost aproape tot timpul şomer, neavînd astfel posibilitatea de a-şi continua studiile.

Împreună cu alţi rezervişti el a fost însă trimis în Germania occidentală.

„Ofiţerii noştri ne spun pe şleau că trupele americane se află în Germania occidentală pentru a ajuta guvernului de la Bonn să-şi organizeze o armată puternică. Eu consider reînvierea unei armate agresive germane ca o greşeală care va duce la un nou război şi va atrage după sine nenorociri şi lipsuri şi pentru poporul american. Personal, nu văd nici un motiv pentru un război între americani şi ruşi. Aceasta este de asemenea părerea celor mai mulţi soldaţi din forţele americane din Germania occidentală. Toţi doresc să se întoarcă acasă.

Am înţeles că oamenii simpli de pretutindeni doresc un viitor paşnic şi fericit, în timp ce milionarii hrăpăreţi doresc să le răpească acest viitor pentru a se îmbogăţi şi mai mult.

Acesta este motivul pentru care nu mai vreau să rămîn în serviciul actualului guvern american care duce o politică în interesul fabricanţilor de armament şi sprijină pe fasciştii de pretutindeni. Faptul că guvernul nostru împreună cu clica fascistă din Germania occidentală pregăteşte o nouă agresiune mi se pare cît se poate de limpede. Am luptat împotriva fasciştilor şi nu doresc să iau parte alături de fascişti la o agresiune.

M-am hotărît să mă duc acolo unde omul simplu se bucură de o adevărată libertate.

Cer să mi se dea posibilitatea să trăiesc şi să muncesc în Uniunea Sovietică".

Uniunea Sovietică a acordat azil politic lui William C. Turner.

In Comitetul Politic al O. N. U.

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 8 noiembrie a Comitetului Politic al O.N.U. a continuat discutarea problemei cu privire la crearea unui organ internaţional pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. La începutul şedinţei, reprezentantul S.U.A., Lodge, a prezentat în numele delegaţiilor a şapte ţări — Australia, Belgia, Canada, Anglia, S.U.A., Franţa şi Uniunea Sud-Africană — un proiect de rezoluţie în care se recomandă organului internaţional pentru energia atomică, atunci cînd el va fi constituit, „să cadă de acord asupra formei cuvenite a unei înţelegeri cu Organizaţia Naţiunilor Unite, similară acordurilor cu instituţiile specializate".

Proiectul de rezoluţie prevede de asemenea convocarea cel tîrziu în luna august 1955 a unei conferinţe tehnice internaţionale sub auspiciile O.N.U. pentru studierea mijloacelor de folosire a energiei atomice în scopuri paşnice.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A. I. Vîşinski. În discursurile delegaţilor S.U.A., Angliei, Franţei şi ai altor ţări, a spus Vîşinski, a fost atinsă o vastă sferă de chestiuni legate de problema aflată în discuţie şi toate aceste declaraţii necesită o studiere atentă şi concretă. Totodată, problemele atinse de delegaţii sus-menţionaţi şi îndeosebi de delegatul american, nu dau o imagine suficient de clară a planurilor elaborate de organizare a colaborării internaţionale şi a unui organ internaţional pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice şi, după părerea delegaţiei sovietice, ele trebuie să fie clarificate. Necesitatea acestei clarificări este reclamată de asemenea de faptul că Uniunea Sovietică, după cum se ştie, nu a participat la elaborarea planului expus aici mai ales de reprezentantul S.U.A., dl. Lodge, precum şi de reprezentanţii Angliei, Canadei şi Franţei, care sînt totodată coautorii proiectului de rezoluţie prezentat acum spre examinare Comitetului Politic.

Vîşinski a subliniat că sus-menţionatul plan conţine modificări însemnate în comparaţie cu planul de măsuri care a fost comunicat anterior şi cu problemele largi care au fost prezentate în decembrie 1953 în discursul rostit de preşedintele Statelor Unite, Eisenhower, în faţa Adunării Generale. Reprezentantul Uniunii Sovietice a cerut reprezentantului S.U.A. să lămurească, de pildă, cum se explică faptul că propunerea actuală a Statelor Unite ale Americii cu privire la organizarea unei colaborări internaţionale pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice restrînge volumul şi forma unei asemenea colaborări în comparaţie cu propunerile anterioare, îndeosebi în ceea ce priveşte ajutorul tehnico-economic pentru ţările slab dezvoltate.

După părerea noastră, a declarat A. I. Vîşinski, această problemă necesită o atenţie serioasă îndeosebi în legătură cu faptul că în propunerile S.U.A. expuse la 8 decembrie anul trecut se sublinia în mod deosebit că alimentarea din abundenţă cu energie electrică a tuturor regiunilor din lume care duc lipsă de energie electrică este scopul principal al măsurilor care sînt în curs de elaborare pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Este de dorit, a spus în continuare reprezentantul U.R.S.S., să ştim de asemenea cum se explică faptul că propunerea actuală slăbeşte responsabilitatea agenţiei internaţionale pentru energie atomică faţă de Adunarea Generală şi Consiliul de Securitate, dat fiind că în prezent acest organ sau această agenţie, după cum reiese din declaraţia lui Lodge, şi parţial şi din proiectul de rezoluţie prezentat astăzi Comitetului Politic este prevăzut sub forma unei instituţii specializate de genul U.N.E.S.C.O.

Vîşinski a reamintit că în memorandumul din 19 martie aceste propuneri au fost puse altfel, întrucît în acest memorandum se menţiona în mod direct că acest organ va fi obligat să prezinte rapoarte Adunării Generale şi Consiliului de Securitate.

Analizînd acea parte a discursului lui Lodge în care delegatul american a definit sarcinile care stau în faţa viitoarei agenţii internaţionale, Vîşinski a spus că ar fi important să se ştie ce anume se are în vedere cînd se afirmă că acest organ va efectua chiar de la început numai o parte din lucrările sale, acele lucrări care, după cum s-a exprimat Lodge, „sînt potrivite pentru el". Ar fi important să se ştie care anume parte din aceste lucrări este rezervată organului internaţional chiar de la început şi ce trebuie să se înţeleagă sub termenul de lucrări care sînt cele mai „potrivite pentru el".

Delegaţia Uniunii Sovietice, a spus în continuare Vîşinski, ar dori de asemenea să ştie dacă acest plan prevede oarecari măsuri pentru realizarea unei sarcini atît de importante ca acea care fusese anunţată în declaraţia din 8 decembrie anul trecut — sarcina reducerii forţei destructive potenţiale a rezervelor mondiale de energie atomică, şi în caz afirmativ, sub ce anume formă? Ce se conturează însă în realitate, acum cînd discutăm rezolvarea problemei creării unui asemenea organ?

Reprezentantul Uniunii Sovietice şi-a rezervat dreptul de a lua ulterior cuvîntul asupra fondului problemei puse în discuţie, precum şi asupra proiectului de rezoluţie prezentat de acest grup de ţări.

•

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: La începutul şedinţei din după amiaza zilei de 8 noiembrie a Comitetului Politic, reprezentantul S.U.A. Lodge, a încercat să clarifice acele puncte asupra cărora a atras atenţia A. I. Vîşinski în şedinţa de dimineaţă a Comitetului. Căutînd să explice de ce actuala propunere prevede o legătură mai puţin strînsă a proiectatului organism internaţional pentru folosirea paşnică a energiei atomice cu Adunarea Generală şi Consiliul de Securitate decît prevedea acest lucru propunerea americană iniţială, Lodge a dat de înţeles că acest lucru se face pentru ca „dreptul de veto" să nu poată influenţa asupra lucrărilor organismului respectiv. Dînd lămuriri asupra unui alt punct, Lodge a demonstrat încă odată lipsa de dorinţă a delegaţiei S.U.A. de a lega într-un mod oarecare problema privind crearea organismului internaţional pentru folosirea paşnică a energiei atomice de problema ca energia atomică să nu fie folosită în scopuri destructive, chestiune care, după cum a declarat el, s-ar referi numai la problema dezarmărilor.

Comitetul Special al O.N.U. a terminat discuţia generală în problema admiterii de noi membri

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Politic Special al Adunării Generale a O.N.U. a încheiat discuţia generală în problema admiterii de noi membri în O.N.U. P. E. Astapenko, reprezentantul R.S.S. Bieloruse, a sprijinit propunerea delegaţiei Uniunii Sovietice ca Adunarea Generală să roage Consiliul de Securitate să examineze din nou cererile Albaniei, R. P. Mongole, Bulgariei, Romîniei, Ungariei, Finlandei, Italiei, Portugaliei, Irlandei, Iordaniei, Austriei, Ceylonului, Nepalului şi Libiei cu scopul de a recomanda admiterea simultană a tuturor acestor state în O.N.U. Adoptînd propunerea U.R.S.S., a spus P. E. Astapenko, Adunarea Generală va rezolva una din principalele probleme şi va face un pas înainte pe calea slăbirii continue a încordării în relaţiile internaţionale.

Delegaţia R.S.S. Bieloruse a declarat el în continuare, va vota împotriva proiectului de rezoluţie privitor la admiterea Laosului şi a Cambodgiei, precum şi împotriva amendamentelor la această rezoluţie prezentate de delegaţiile Argentinei, Cubei şi Salvadorului. Aceste amendamente ocolesc complet problema admiterii în O.N.U. a unor ţări ca Albania, Bulgaria, Ungaria, Romînia şi altele şi de aceea sînt o manifestare a aceleiaşi politici de favoritism faţă de unele ţări şi de discriminare faţă de altele la admiterea lor în O.N.U.

Delegatul polonez s-a pronunţat în sprijinul propunerii sovietice cu privire la admiterea simultană a celor 14 state.

La 10 noiembrie, Comitetul Politic Special a început discutarea proiectelor de rezoluţie în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

O delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a sosit în Finlanda

HELSINKI 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 noiembrie, la invitaţia Seimului din Finlanda, a sosit la Helsinki într-o vizită de răspuns delegaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La aeroport delegaţia a fost întîmpinată de: K. A. Fagerholm, preşedintele Seimului din Finlanda, L. Heljas şi T. Kujala, vicepreşedinţi ai Seimului, E. Tammio, secretar al Seimului, reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe, activişti cu munci de conducere ai Asociaţiei „Finlanda-Uniunea Sovietică".

Delegaţia a fost de asemenea întîmpinată de V. Z. Lebedev, ambasador al U.R.S.S. şi de funcţionari superiori ai ambasadei, precum şi de ziarişti finlandezi şi străini.

Al 5-lea Congres al Partidului Comunist din Spania

PARIS 10 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă ziarul „L'Humanité", între 1 şi 5 noiembrie a avut loc Congresul al V-lea al Partidului Comunist din Spania. La lucrările Congresului au participat reprezentanţi ai organizaţiilor din toate regiunile Spaniei ale partidului comunist, precum şi delegaţia partidului socialist unit din Catalonia.

Pe ordinea de zi au figurat următoarele probleme: 1) Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania (raportor Dolores Ibarruri); 2) Raportul prezentat de Vicente Uribe cu privire la programul partidului; 3) Raportul prezentat de Santiago Carrillo, cu privire la problemele organizatorice şi la statutul partidului; 4) Alegerea Comitetului Central al partidului.

Delegaţii la congres au aprobat în unanimitate raportul prezentat de Dolores Ibarruri, şi au adoptat programul partidului care a căpătat denumirea de „Program al Partidului Comunist din Spania în lupta pentru independenţa şi democraţia Spaniei, pentru îmbunătăţirea radicală a condiţiilor de trai ale poporului spaniol".

Congresul a adoptat de asemenea noul statut al partidului.

În încheiere delegaţii la congres au ales Comitetul Central al partidului compus din 39 membri şi 22 membri supleanţi.

După congres a avut loc prima şedinţă a noului Comitet Central, la care Dolores Ibarruri a fost aleasă în unanimitate secretar general al partidului. Din noul Birou Politic al Comitetului Central fac parte: Santiago Carrillo, Fernando Claudin, Manuel Cristobal, Manuel Delicado, Ignacio Gallego, Enrique Lister, Antonio Mige, Vicente Uribe.

Impotriva reînvierii Wehrmachtului

Germania occidentală

BERLIN 10 (Agerpres). — A. D. N. transmite: În Germania occidentală ia amploare mişcarea împotriva încercării guvernului de la Bonn de a impune ratificarea acordurilor de la Paris care duc la scindarea Germaniei şi primejdia unui nou război.

Potrivit relatărilor presei democrate, la 7 noiembrie, în centrul oraşului Essen, în ciuda interzicerii de către poliţie, la demonstraţia de protest împotriva ratificării acordurilor de la Paris au participat mii de cetăţeni ai oraşului.

La Solingen, reprezentanţii tineretului din sindicate ai organizaţiei „Asociaţia tinerilor creştini" şi ai altor organizaţii de tineret din oraş au hotărît să desfăşoare în legătură cu primejdia pe care o aduc cu sine acordurile de la Paris, lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. În cadrul unei consfătuiri comune, ei au organizat comitetul de pregătire a luptei împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Paralel cu aceasta, reprezentanţii tineretului au hotărît de asemenea să organizeze la 5 decembrie un mare miting de protest al tineretului împotriva acordurilor de la Paris.

Franţa

PARIS 10 (Agerpres). — TASS transmite: Mişcarea partizanilor păcii din Franţa a dat publicităţii un comunicat cu privire la desfăşurarea acţiunii de strîngere de semnături pe petiţiile de protest împotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris. În comunicat se spune că aproximativ 1.000.000 de francezi şi-au pus pînă acum semnăturile pe petiţiile împotriva înarmării Germaniei occidentale.

O scrisoare a lui Einstein publicată în revista „Reporter"

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: O ilustrare a condiţiilor în care se desfăşoară activitatea oamenilor de ştiinţă americani este scrisoarea celebrului fizician Albert Einstein, publicată în ultimul număr al revistei „Reporter". Redacţia revistei l-a rugat pe Einstein să comenteze un articol publicat recent de această revistă, în care se descrie răspîndirea maccarthysmului în domeniul ştiinţei.

Einstein a răspuns: „În loc de a încerca să analizez această problemă, vreau să exprim sentimentele mele în cîteva cuvinte: dacă aş fi din nou tînăr şi ar trebui să hotărăsc ce drum să apuc în viaţă n-aş încerca să devin om de ştiinţă sau profesor; aş alege mai de grabă specialitatea de instalator sau aş deveni un negustor ambulant în speranţa de a găsi în aceste profesii acel minim de independenţă, care mai poate fi găsit în actualele împrejurări".

Scurte ştiri

● Ziarele indoneziene anunţă că Ali Sastroamidjojo a terminat remanierea cabinetului său. Partidele de opoziţie nu au reuşit să provoace o criză de guvern.

● La 7 şi 8 noiembrie, 50 de avioane militare americane, împărţite în şase grupuri, au violat spaţiul aerian deasupra regiunilor de litoral ale provinciei Cecian (R.P. Chineză).

● Autorităţile americane au trimis făţiş vase de război în apele insulei Dacen pentru a sprijini forţele ciankaişiste situate în apropierea litoralului provinciei Cecian, care au primit de curînd lovituri puternice din partea Armatei Populare Chineze de Eliberare.

● Premierul Japoniei, Ioşida, care se află de cîteva zile în Statele Unite, a sosit la Washington. Aici, el a început convorbiri cu conducători ai guvernului S.U.A.

● După cum transmite agenţia France Presse, fostul ministru al Afacerilor Externe al Iranului în guvernul Mosaddik, Husein Fatemi, condamnat la moarte de către un tribunal militar, a fost executat prin împuşcare în zorii zilei de miercuri.

● După cum relatează agenţia United Press, dictatorul Guatemalei, Castillo Armas, a anunţat că circa 100 de patrioţi guatemalezi care se află arestaţi de la instaurarea sa la putere, vor fi împuşcaţi.

Purtătorul năzuinţelor studenţeşti

Răsfoind revista „Studenţii lumii"

În cele mai multe din lunile anului — excepţie făcînd doar cele 2-3 luni de vacanţă — marile oraşe ale lumii cunosc o însufleţire deosebită, datorită prezenţii unor grupuri de tineri gălăgioşi, cu cărţile în mînă, zorind spre facultăţi.

Razele soarelui le luminează calea. Soarele este acelaşi peste tot, la Pekin ca şi la Paris, la Berlin ca şi la Buenos Aires. Studenţii sînt şi ei aceiaşi — tineri dornici de a învăţa şi de a trăi din plin viaţa. Cu toate acestea sînt multe deosebiri în felul de a trăi şi de a studia al studenţilor din diferite părţi ale lumii.

Sănătoşi şi puternici, cu încredere în viitor păşesc spre o nouă zi de muncă tinerii din ţările măreţului lagăr al păcii şi socialismului.

Cu totul altfel de viaţă — o viaţă chinuită, lipsită de perspective, duc studenţii din ţările capitaliste, ţări unde principala preocupare a cercurilor conducătoare o constituie învrăjbirea popoarelor şi ascuţirea săbiilor pentru un viitor măcel.

În prezent, cînd tineretul studios din întreaga lume sărbătoreşte Săptămîna internaţională a studenţilor (10-17 noiembrie) să răsfoim revista „Studenţii lumii" editată de U.I.S. şi vom avea în faţa ochilor un tablou viu, concludent al modului de a trăi, de a studia şi a lupta al studenţilor din lumea capitalistă.

Cît de mizerabilă este situaţia studenţilor, a învăţămîntului în general în ţările slab dezvoltate, coloniale şi dependente! Astfel, în Birmania la 10.000 de locuitori sînt 0,4 studenţi, în Iran — 3,5, în Maroc — 0,16 şi în Tunisia — 2,3. Aceasta este urmarea firească a politicii dusă de puterile imperialiste! Numărul scăzut de studenţi e explicabil. Cum poate fi altfel — întreabă revista „Studenţii lumii" în articolul „În proporţie de 1 la mie", semnat de Alfonso Romero Buj, cînd în Columbia, din 2.345.000 de copii între 7 şi 14 ani frecventează şcoala doar 808.000? Cum poate fi altfel, dacă 70 la sută din cei care încep clasa I elementară nu termină şcoala? Cum poate fi altfel, dacă numai 16 la sută din elevii de liceu ajung să aibă diploma în mînă? Aceste cifre luate din statistica oficială din Bogota, 1953, oglindesc o situaţie de fapt în ţările unde domneşte capitalul. Totodată ele oglindesc şi urmările acestei nenorocite situaţii: 87 la sută din populaţia regiunii Cordoba (Columbia) este analfabetă; pentru bunul mers al şcolii în aceeaşi ţară ar trebui încă 34.000 de şcoli noi şi 50.000 învăţători calificaţi. Dar iată că tinerii care reuşesc totuşi să ajungă pe băncile facultăţilor trebuie să muncească din greu — în dauna învăţăturii — în domenii dintre cele mai necorespunzătoare, să trăiască într-o neagră mizerie. Revista relatează cazul unui student — portar de noapte în Finlanda, precum şi pe cel al lui Gotthold Meltzer, student la Şcoala tehnică superioară din Braunschweig (Germania occidentală), care, printre altele, îşi comercializează sîngele său şi aşa destul de puţin, vinde ziare, lipeşte afişe şi spală podelele într-un restaurant. O „meserie" uşoară pentru studente este — arată revista citind din ziarul vest-german „Der Blickpunkt" — aceea de „taxigirl" (însoţitoare de taxiuri). Nu este lipsită de tradiţionalul umor englezesc nici „iniţiativa" care a funcţionat în vara trecută în Anglia, aceea de a se ţine cursuri pentru studenţi cu privire la funcţia de chelner, portar, şofer şi altele.

Cercurile conducătoare din ţările capitaliste interesate în dezlănţuirea unui nou război nu uită că şi tineretul studios constituie o sursă importantă de carne de tun. De aceea, la ordinele lor, institutele superioare din ţările capitaliste sînt antrenate tot mai mult pe calea militarismului. În această direcţie tonul îl dau bătăioşii generali ai Statelor Unite ale Americii, care introduc în institutele de învăţămînt superior metode fasciste şi militariste pentru „educaţia" tinerei generaţii. După cum se poate citi în articolul „Ameninţări la adresa libertăţilor democratice în universitate" publicat în „Studenţii lumii", celebra comisie a Congresului S.U.A. pentru cercetarea activităţilor antiamericane a pătruns în toate institutele din S.U.A., tăind şi spînzurînd în numele putredelor moravuri ale dolarului.

Studenţii din ţările capitaliste nu rabdă însă umilitoarele condiţii de trai şi de studii impuse de bugetele militarizate. Revista „Studenţii lumii" ne informează despre lupta tineretului studios pentru condiţii mai bune de viaţă, pentru libertatea învăţămîntului, împotriva fascizării şcolilor. Strîns uniţi, studenţii cinstiţi din întreaga lume obţin rezultate importante în urma acţiunilor lor. Revista relatează, de pildă, despre puternicele greve studenţeşti din Franţa, Brazilia şi alte ţări, despre mişcarea plină de vigoare a studenţilor de la Facultatea de medicină din Medellin (Columbia), mişcare al cărei rezultat a fost înlăturarea decanului, care declarase cu neruşinare că „fiind necesar un aspect fizic plăcut pentru a deveni medic, negrii nu au dreptul să se consacre acestei profesiuni".

Pentru înţelegere internaţională, împotriva refacerii Wehrmachtului — iată unul dintre cele mai nobile scopuri ale luptei U.I.S. În paginile revistei iau cuvîntul reprezentanţi ai diferitelor organizaţii studenţeşti, oameni cu convingeri deosebite, care au însă un ţel comun: apărarea păcii.

„Studenţii — citim într-un articol intitulat „Speranţe de pace" — trăiesc în secolul XX şi pe pămînt... Războiul nu ocoleşte universităţile. Rece sau cald, cînd există într-o ţară el intră ca acasă în laboratoare şi în biblioteci, în cămine şi amfiteatre, în viitorul nostru căruia îi închide toate cărările".

În numele tinerei generaţii studioase a lumii, revista arată — în acelaşi articol — că „Mişcarea studenţească a respins întotdeauna împărţirea lumii, căci studenţii, prin însăşi raţiunea lor de a fi, o resimt nu numai în urmările economice dar pentru că pe plan internaţional ea (împărţirea lumii — N.R.) înseamnă de asemenea pentru ei sfîrşitul întîlnirilor, discuţiilor, schimburilor de idei, a căror tradiţie este tot atît de veche ca şi universitatea însăşi".

Tradiţia prieteniei şi păcii iată nobila idee care însufleţeşte tineretul studios din întreaga lume. În jurul acestei idei se string tot mai mulţi tineri studenţi de diferite naţionalităţi şi religii, cu păreri politice deosebite. Cu toţii se unesc în cadrul Uniunii Internaţionale a Studenţilor — puternica organizaţie a tineretului studios din întreaga lume. U.I.S. are astăzi peste 5.300.000 de membri. Numărul membrilor oglindeşte forţa crescîndă a U.I.S., izvorul autorităţii sale internaţionale. Revista „Studenţii lumii" oglindeşte cu fidelitate procesul de creştere a rîndurilor U.I.S.

Bucurîndu-se de o prezentare grafică bună, publicînd materiale interesante şi atractive, revista „Studenţii lumii" devine pe zi ce trece o publicaţie de renume mondial, cu autoritate în faţa organizaţiilor de tineret.

Ca şi tineretul studios din toate colţurile lumii, tinerii studenţi ai patriei noastre — adînc pătrunşi de spiritul internaţionalist şi solidari cu lupta pentru o viaţă mai bună a studenţilor din ţările capitaliste — răsfoiesc cu plăcere şi interes „Studenţii lumii", revistă în care găsesc răspuns la întrebările puse de viaţa studenţească precum şi materiale diverse care-i ajută să-şi îmbogăţească cunoştinţele, să-şi petreacă într-un mod plăcut timpul lor liber.

N. MUREŞEANU

Cultură fizică şi sport

INTRECERILE FOTBALIŞTILOR FRUNTAŞI

Campionatul categoriei A de fotbal a continuat miercuri cu desfăşurarea a 5 meciuri deosebit de interesante. În Capitală, pe stadionul Republicii, peste 45.000 de spectatori au urmărit cea mai importantă întîlnire a etapei: jocul dintre echipele Dinamo Bucureşti şi Flamura Roşie Arad. În revenire de formă, dinamoviştii bucureşteni au prestat un joc excelent, reuşind să obţină o categorică victorie cu scorul de 5—0 (4—0). Punctele au fost realizate de Neagu (2), Ene (2) şi Nicuşor.

Cea mai bună performanţă a etapei a fost realizată de echipa Metalul Hunedoara, care, jucînd pe teren propriu cu Locomotiva Timişoara, a obţinut victoria cu scorul de 2—0 (2—0) prin punctele realizate de Pîrvu şi Voinescu II. La Timişoara, întîlnirea dintre echipa locală Ştiinţa şi echipa Locomotiva Griviţa Roşie Bucureşti s-a încheiat la egalitate 0—0.

O victorie la scor a realizat echipa Locomotiva Tg. Mureş care a dispus pe teren propriu cu 5—1 (2—0) de Progresul Oradea. Au marcat pentru mureşeni Katona, Iozsi şi Vakars II (3). Punctul echipei oaspete a fost realizat de Bodo.

Ultimul meci al etapei a avut loc la Cîmpia Turzii, între echipele Ştiinţa Cluj şi Minerul Petroşani. Acest joc a fost programat la Cîmpia Turzii deoarece terenul din Cluj este suspendat. După o luptă îndîrjită, studenţii fotbalişti au terminat învingători cu scorul de 4—3 (1—2).

Viitoarea etapă a campionatului categoriei A de fotbal va avea loc duminică aceasta.

ECHIPA SUEDEZA DE FOTBAL DJURGARDENS SOSEŞTE AZI IN BUCUREŞTI

Întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele Flacăra Ploeşti şi Djurgardens (Suedia) care urma să aibe loc astăzi pe stadionul „23 August" din Capitală a fost amînată pentru mîine vineri 12 noiembrie, fotbaliştii suedezi urmînd să sosească astăzi în Bucureşti.

SPARTAK (MOSCOVA) INVINGATOARE LA LONDRA

Echipa sovietică de fotbal Spartak Moscova a susţinut la 9 noiembrie la Londra primul joc din cadrul turneului pe care îl întreprinde în Anglia. Fotbaliştii sovietici au întîlnit pe stadionul Highbury, într-un joc desfăşurat în nocturnă, cunoscuta echipă Arsenal, în nenumărate rînduri campioană a Angliei. Aproape 60.000 de spectatori au urmărit desfăşurarea acestui meci. Echipa sovietică a reuşit să obţină victoria cu scorul de 2—1 (1—1), la capătul unui joc rapid şi spectaculos.

UN NOU MARE STADION IN CONSTRUCŢIE LA VARŞOVIA

VARŞOVIA (Agerpres). — TASS transmite:

La Varşovia, pe malul drept al Vistulei, au început lucrările de construcţie a unui mare stadion cu o capacitate de 70.000 de locuri. Constructorii stadionului şi-au luat angajamentul să dea în folosinţă această mare bază sportivă în zilele celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor care va avea loc la Varşovia în luna iulie 1955.

TURNEUL INTERNAŢIONAL DE ŞAH DE LA BELGRAD

BELGRAD 10 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 noiembrie s-au jucat partidele întrerupte în ultimele runde din cadrul turneului internaţional de şah de la Belgrad.

Cu un rezultat de egalitate au luat sfîrşit partidele Barcza-Joppen, Milici-Joppen şi Nievergelt-Gligorici. Joppen a cîştigat la Nedelkovici şi Czerniak la Rabar.

Toate partidele întrerupte fiind jucate clasamentul are în prezent următoarea înfăţişare: 1. Bronştein (U.R.S.S.) 11½ puncte din 16 posibile, 2-3. Trifunovici (Jugoslavia), Matanovici (Jugoslavia) 10½ puncte, 4-5 Petrosian (U.R.S.S.), Pilnik (Argentina) 10 puncte, 6. Jvkov (Jugoslavia) 9½ puncte, 7-8. Djurasevici (Jugoslavia), Barcza (R.P. Ungară) 9 puncte, 9. Gligorici (Jugoslavia) 8½ puncte, 10-11. Milici (Jugoslavia), Czerniak (Israel) 8 puncte, 12-13. Nedelkovici (Jugoslavia), Ianosevici (Jugoslavia) 7½ puncte, 14-16. Pirc (Jugoslavia), Karaklajici (Jugoslavia), Joppen (Germania occidentală) 7 puncte, 17. Rabar (Jugoslavia) 6½ puncte, 18. Porecca (Italia) 5½ puncte, 19. Wade (Anglia) 4 puncte, 20. Nievergelt (Elveţia) 3½ puncte.

Pînă la sfîrşitul turneului au mai rămas de jucat trei runde.

(Agerpres)

SPECTACOLE

JOI 11 NOIEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Dama de pică; Teatrul de Stat de Operetă: Aculina; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Viaţă nouă; Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Ultima oră (în sala C.C.S. din str. Lipscani nr. 53); Municipal: Pădurea; Tineretului: Neisprăvitul; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Familia; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Avarul; Armatei (Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Slugă la doi stăpîni; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică uşoară (ora 16) şi Să cînte muzica (ora 20, în sala din Calea Victoriei); Teatrul „Ţăndărică": Umor pe sfori (sala Baruch Bereal); Ansamblul de păpuşi al Teatrului Armatei: Iepuraşul îngîmfat (în B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Întîlnirea între popoare: Scanderbeg; Republica, Bucureşti: Olga Banck; Răsare soarele (Nepotii gornistului, seria a II-a); Munca: Ce Marincea e ceva, Printre marinarii noştri; Oamenii de pe Valea Bistriţei; Fluieraşul fermecat; Gh. Doja: Descoperire misterioasă; Victoria, 8 Martie, Volga, Rahova: Fanfan la Tulipe; Timpuri Noi: Campionatele europene de atletism de la Berna; Ultimul drum al lui Martin Andersen Nexö; Ulcica fermecată; Elena Pavel: Răzbunarea; Alex. Popov: Prieteni credincioşi; Cultural: Femeia sîe cuvîntul; Constantin David: Încărcătură periculoasă; Vasile Roaită: Şcoala curajului; Unirea: O noapte la Veneţia; Tineretului: Tînăra gardă (Seria I-a); Alex. Sahia: Marile speranţe; Flacăra: Într-un port îndepărtat; T. Vladimirescu: Căsătorie studată; Aurel Vlaicu: Cateneaua de pe bulevard; Arta: Examen de maturitate; Popular: Campionii noştri Ruslan şi Ludmila; M. Eminescu: Suflete zbuciumate; Mioriţa: Clochemerle; Moşilor, Gh. Coşbuc: În numele legii; 23 August: Nu-i pace sub măslini; Donca Simo: Prinţesa trufaşă; Ilie Pintilie: Agentul nr. 13; 8 Mai: Un caz în taiga; 1 Mai: Asaltul fortului din munţi; Libertăţii: Copiii străzii; N. Bălcescu: Hamlet.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.68.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.